

آشنایی با قوانین، ضوابط، دستورالعمل‌های مرتبط با

صدور مجوز و فعالیت واحدهای فرهنگی دیجیتال

مرکز فناوری اطلاعات و رسانه‌های دیجیتال
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

www.saramad.ir

فهرست :

۳	مقدمه
۴	بخش اول : آیین نامه ساماندهی و توسعه رسانه ها و فعالیت های فرهنگی دیجیتال
۱۱	بخش دوم: ضوابط جدید صدور مجوز تاسیس و نظارت بر فعالیت واحدهای فرهنگی دیجیتال
۱۱	فصل اول - تعاریف و کلیات
۱۳	فصل دوم: وظایف و اختیار «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال»
۱۴	فصل سوم: صلاحیت های لازم برای صدور مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال
۱۶	فصل چهارم: سازوکار صدور مجوز تاسیس و فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال
۱۷	فصل پنجم: سایر مقررات
۱۹	بخش سوم: قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان
۲۳	بخش چهارم: قانون حمایت از حقوق پدید آورندگان نرم افزارهای رایانه ای
۲۵	بخش پنجم: از آیین نامه اجرایی مواد (۲) و (۱۷) قانون حمایت از حقوق پدید آورندگان نرم افزارهای رایانه ای
۲۹	بخش ششم: قانون جرائم رایانه ای
۲۹	بخش یکم جرائم و مجازات ها
۳۳	بخش دوم آیین دادرسی
۳۶	بخش سوم سایر مقررات
	بخش هفتم: قانون تعطیل مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون اخذ مجوز قانونی دأثر شده و می شود
۳۷	
۳۸	بخش هشتم: قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت های غیرمجاز مینمایند
۴۱	بخش نهم: ضوابط ارائه محصولات فرهنگی دیجیتال
۴۲	بخش اول: مصادیق فنی
۴۳	بخش دوم: مصادیق شکلی
۴۴	بخش سوم: مصادیق محتوایی

باسمه تعالی

مقدمه

مرکز توسعه فناوری اطلاعات و رسانه های دیجیتال وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به منظور ارتقای سطح علمی و عملی متقاضیان محترم تا سیس واحدهای فرهنگی دیجیتال دست به تهیه این راهنما زده است. امید است با مطالعه و به کار گیری مفاد آن ، علاوه بر نهادینه شدن مقررات در حوزه رسانه های دیجیتال ، بستر سازی های لازم جهت کار آفرینی ، تولیدات فاخر و شکوفایی صنعت نرم افزاری را در کشور شاهد باشیم.

بخش اول: آیین نامه ساماندهی و توسعه رسانه ها و فعالیت های فرهنگی دیجیتال

تصویب نامه شماره ۱۷۲۴۱۲/ت ۴۱۲۵۵ هـ مورخ ۱۳۸۹/۸/۳ هیأت محترم وزیران

ماده ۱- تعاریف: اصطلاحات مندرج در این آیین نامه در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

- الف- محتوا: مواد دیداری، شنیداری، نوشتاری و یا ترکیبی از آن ها در هر شکل و قالب.
- ب- اثر: آن چه از راه دانش، هنر و یا ابتکار پدید می آید، بدون در نظر گرفتن طریقه یا روشی که در بیان، ظهور و یا ایجاد آن به کار رفته است.
- پ- محتوای فرهنگی: هر پدیده شامل آثار دیداری، شنیداری، نوشتاری و یا ترکیبی از آن ها در هر شکل و قالب.
- ت- حامل دیجیتال: ابزاری که داده به منظور تبادل یا عرضه بدون استفاده از شبکه، بر روی آن ذخیره می گردد، نظیر لوح فشرده.
- ث- تکثیر حامل دیجیتال: فرآیندی که در نتیجه آن داده بر روی نسخه های متعدد از حامل دیجیتال ذخیره گردد، نظیر تولید حامل دیجیتال حاوی داده و یا نسخه برداری از داده بر روی حامل دیجیتال.
- ج- نشر دیجیتال: قرار دادن داده در معرض عرضه از طریق رسانه های دیجیتال، که به دو گونه نشر بر حامل دیجیتال و نشر برخط تقسیم می گردد.
- چ- نشر بر حامل دیجیتال: نشر دیجیتال از طریق حامل دیجیتال.
- ح- نشر برخط: نشر دیجیتال از طریق رسانه برخط.
- خ- ناشر دیجیتال: شخص حقیقی یا حقوقی که به تشخیص وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی یا بر طبق قوانین مربوط اجازه اشتغال به نشر دیجیتال دارد.
- د- بسته نرم افزاری: مجموعه منسجم شامل یک یا چند برنامه رایانه ای و محتوای دیجیتال قابل اجرا توسط نرم افزارهای موجود در آن بسته.
- ذ- بسته نرم افزاری رسانه ای: بسته نرم افزاری که برای دسترسی، نمایش، پخش، جستجو و یا بازی با محتوای دیجیتال موجود در آن بسته مورد استفاده قرار می گیرد، از قبیل چندرسانه ای ها، بازی ها و سرگرمی های دیجیتال.
- ر- بسته نرم افزاری رسانه پرداز: بسته نرم افزاری که برای پدیدآوردن و ویرایش بسته نرم افزاری رسانه ای و محتوای فرهنگی و یا انتشار هرگونه محتوا مورد استفاده قرار می گیرد.
- ز- رسانه برخط: هر سامانه که امکان قرار دادن محتوای دیجیتال در معرض دسترس عموم یا بیش از یک هزار مخاطب مشخص یا نامشخص از طریق بستر شبکه نظیر شبکه گسترده جهانی، شبکه های محلی، شبکه های مبتنی بر فناوری بلوتوث، شبکه های تلفن ثابت و همراه را فراهم می آورد.
- س- رسانه برخط اختصاصی: رسانه برخط که صرفاً شخص حقیقی یا حقوقی متصدی آن را معرفی و محتوای دیجیتال در قلمرو اطلاعات، اخبار، خدمات، آثار و محصولات شخص یاد شده را در معرض دسترس قرار می دهد.
- ش- رسانه پیام ده: رسانه برخط مبتنی بر سامانه ای که امکان ارسال پیام های حاوی محتوای دیجیتال از طریق بستر شبکه ارتباطی و مخابراتی برای بیش از یک هزار مخاطب مشخص یا نامشخص را فراهم می آورد، از قبیل سامانه های ارسال انبوه پیامک و سامانه های ارسال پیام با فناوری «بلوتوث»

ص- رسانه کاربر محور: رسانه برخطی که بستر قرار دادن محتوای دیجیتال در معرض دسترسی عموم یا بیش از یک هزار مخاطب مشخص و همچنین تعامل و تشکیل گروه‌ها و شبکه‌های مجازی را برای کاربران فراهم آورد.

ض- مرکز بازی و سرگرمی دیجیتال: اماکن عمومی که با به‌کارگیری سخت افزار و نصب نرم‌افزارهای مورد لزوم، امکان کاربری بسته‌های نرم‌افزاری رسانه‌ای بازی و سرگرمی را برای مراجعه‌کنندگان فراهم می‌آورند.

ط- رسانه دیجیتال: رسانه مبتنی بر فناوری نوین اطلاعات و ارتباطات، شامل گونه‌های زیر:

۱- بسته نرم‌افزاری رسانه‌ای.

۲- حامل دیجیتال حاوی داده.

۳- رسانه برخط.

ظ- فعالیت فرهنگی دیجیتال: فعالیت فرهنگی مبتنی بر فناوری نوین اطلاعات و ارتباطات، شامل گونه‌های زیر:

۱- تصدی رسانه برخط.

۲- پدیدآوردن، تهیه کردن و عرضه بسته نرم‌افزاری رسانه‌ای و بسته نرم‌افزاری رسانه پرداز.

۳- تکثیر حامل دیجیتال و خدمات مرتبط به قصد انتفاع یا برای عرضه توسط تکثیر کننده.

۴- نشر دیجیتال.

۵- تصدی مرکز بازی و سرگرمی دیجیتال.

۶- تصدی ایجاد، توسعه، پشتیبانی و اداره هر شکل رسانه برخط، سامانه یا مرکز بازی و سرگرمی دیجیتال به سفارش متصدیان مربوط.

۷- ارائه هرگونه خدمات ویرایش محتوا با استفاده از ابزارهای مبتنی بر فناوری نوین اطلاعات و ارتباطات.

ع- واحد فرهنگی دیجیتال: هر سامانه، مکان کسب و کار، شخص حقوقی و یا تشکیلات تحت هر شکل و عنوان از قبیل گروه، سازمان، مرکز، شرکت، مؤسسه، فروشگاه، کارگاه، کارخانه، شبکه، وبسایت، پایگاه اطلاع رسانی و رسانه برخط که فعالیت فرهنگی دیجیتال انجام داده یا برای فعالیت فرهنگی دیجیتال مورد استفاده قرار می‌گیرد.

غ- دستگاه اجرایی: دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری.

ف- پدید آوردن: خلق اثری جدید با به‌کارگیری دانش، هنر و یا ابتکار توسط شخص حقیقی، به تنهایی یا با همکاری دیگر پدیدآوردندگان.

ق- تهیه کردن: تأمین سرمایه و امکانات مورد نیاز و به‌کارگیری پدیدآورنده یا پدیدآوردندگان برای ایجاد اثری جدید.

ک- تصدی: تأمین سرمایه و امکانات مورد نیاز و اداره امور هرگونه سامانه یا تشکیلات از قبیل شرکت، مؤسسه، دفتر، فروشگاه، واحد و مرکز.

ماده ۲- ایجاد و فعالیت هر واحد فرهنگی دیجیتال و انتشار هر رسانه دیجیتال منوط به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و متخلفین وفق قانون تعطیل مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون اخذ مجوز قانونی دائر شده و می‌شود- مصوب ۱۳۷۲- و سایر قوانین موضوعه مورد پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت.

تبصره ۱- صدور پروانه انتشار نشریات الکترونیک وفق قوانین و مقررات مربوط به مطبوعات و رسانه‌ها انجام می‌گردد.

تبصره ۲- نشریات ادواری علمی، آموزشی و ترویجی دارای رتبه‌بندی وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، آموزش و پرورش و جهاد کشاورزی که قبلاً برابر قوانین و مقررات مربوط از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پروانه

انتشار به صورت چاپی دریافت نموده‌اند، در صورتی که با همان محتوای نسخه چاپی، به صورت الکترونیک منتشر شوند نیاز به اخذ مجوز جداگانه ندارند.

ماده ۳- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی از جمله دارندگان مجوزهای موضوع مواد (۲) و (۴) این آیین‌نامه مکلفند برای انجام فعالیت‌هایی تبلیغاتی، روابط عمومی و معرفی کالا یا خدمات برای فروش (از قبیل مشاوره، تهیه، و انتشار محتوای تبلیغاتی) مجوز فعالیت تبلیغاتی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اخذ یا به کانون‌های تبلیغاتی دارای مجوز معتبر از آن وزارتخانه مراجعه نمایند و متخلفین وفق آیین‌نامه تأسیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانون‌های آگهی و تبلیغاتی - مصوب ۱۳۵۸ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران - و قانون تعطیل مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون اخذ مجوز قانونی دائر شده و می‌شود - مصوب ۱۳۷۲ - و سایر قوانین موضوعه مورد پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت.

تبصره - نشریات الکترونیک و چاپی دارای پروانه از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای نشر آگهی‌های تبلیغاتی و رسانه‌های برخط اختصاصی ثبت شده در آن وزارتخانه، صرفاً برای معرفی و تبلیغ محصولات و خدمات متصدیان آن‌ها نیاز به اخذ مجوز فعالیت تبلیغاتی ندارند.

ماده ۴- هرگونه فعالیت تجاری در زمینه تولید، تکثیر، توزیع و عرضه کالای شامل آثار دیداری و شنیداری به هر طریق از قبیل حامل‌های دیجیتال یا شبکه داده منوط به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و متخلفین وفق قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت‌هایی غیرمجاز می‌نمایند - مصوب ۱۳۸۶ - و سایر قوانین موضوعه مورد پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت.

تبصره ۱- بسته‌های نرم‌افزاری رسانه‌ای و کالاهای شامل محتوای فرهنگی دیداری و شنیداری یا قابل اجرا به صورت محتوای یادشده، کالای شامل اثر دیداری و شنیداری محسوب می‌گردند.

تبصره ۲- هرگونه فعالیت تجاری در زمینه تولید، تکثیر، توزیع و عرضه کالای شامل آثار دیداری و شنیداری از طریق سامانه‌های برخط، اعم از آن که کالا، به صورت برخط بازرگیری گردد یا پس از سفارش متقاضی، به وسیله پست، پیک یا سایر روش‌ها برای وی ارسال گردد، بدون اخذ مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ممنوع است.

ماده ۵- وزارت بازرگانی مکلف است با همکاری اتحادیه‌ها و مجامع صنفی ظرف سه ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه، صنوفی را که بر طبق ضوابط صنفی مجاز به عرضه تجاری هر یک از اشکال کالا و محصولات شامل آثار دیداری و شنیداری می‌باشند به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اتحادیه‌ها و مجامع صنفی مربوط اعلام نماید. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است تقاضای صدور مجوز فعالیت تجاری در زمینه‌های یاد شده را فقط از واحدهای صنفی دارنده جواز کسب صنوف مشخص شده توسط وزارت بازرگانی که به صورت کتبی از اتحادیه صنفی ذی‌ربط معرفی شده‌اند، دریافت نماید.

ماده ۶- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است ظرف سه ماه پس از ارائه تقاضای اخذ هر یک از مجوزهای موضوع این آیین‌نامه، نسبت به بررسی صلاحیت متقاضیان و صدور مجوز برای اشخاص واجد صلاحیت اقدام نماید.

تبصره ۱- دستگاه‌های ذی‌ربط موظفند همکاری لازم را برای بررسی صلاحیت متقاضیان با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عمل آورده و به استعلام‌های آن وزارتخانه ظرف پانزده روز پاسخ دهند.

تبصره ۲- چنانچه احراز صلاحیت متقاضیان، ظرف سه ماه میسر نگردد، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است مجوز موقت مشروط برای متقاضیانی که عدم صلاحیت آنان احراز نگردیده است، صادر نماید.

ماده ۷- دستگاه‌های اجرایی برای انجام گونه‌های فعالیت فرهنگی دیجیتال، فعالیت تبلیغاتی و روابط عمومی و همچنین انتشار گونه‌های رسانه دیجیتال که به موجب قوانین و مقررات مربوط، به صراحت جزو تکالیف، وظایف یا اختیارات آن‌ها است، نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ندارند.

ماده ۸- ثبت رسانه برخط اختصاصی در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مجوز فعالیت رسانه یادشده محسوب می‌گردد و اشخاص حقیقی و حقوقی که رسانه برخط اختصاصی خود را بر طبق ضوابط مربوط در آن وزارتخانه به ثبت رسانیده‌اند برای آن رسانه، نیاز به اخذ مجوز دیگری ندارند.

تبصره- اشخاص حقیقی برای انتشار محتوا و ایجاد تارنمای اختصاصی نظیر «وبلاگ» در رسانه‌های کاربرمحور دارای مجوز فعالیت از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیاز به دریافت مجوز جداگانه ندارند.

ماده ۹- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است امکان ثبت رسانه‌های برخط اختصاصی را از طریق سامانه‌های برخط و یا مراجعه حضوری به نحوی فراهم آورد که ثبت رسانه مورد تقاضا، بلافاصله پس از مراجعه حضوری یا برخط متقاضیان انجام شود.

ماده ۱۰- اشخاص حقیقی و حقوقی که پیش از ابلاغ این آیین‌نامه واحدهایی ایجاد نموده یا فعالیت‌هایی انجام می‌داده‌اند که وفق این آیین‌نامه نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دارد، باید ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه نسبت به درخواست مجوز مربوط از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اقدام نموده و گواهی‌نامه آن وزارتخانه مبنی بر ثبت درخواست مجوز را دریافت نمایند.

تبصره ۱- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است ظرف دو هفته گواهی‌نامه یادشده در این ماده را برای متقاضیان صاحب صلاحیت صادر نماید.

تبصره ۲- اشخاص دارنده گواهی‌نامه موضوع این ماده و همچنین دارندگان مجوزهای یادشده در مواد (۲) (۳) و (۴) این آیین‌نامه، حسب مورد از تاریخ ابلاغ عدم موافقت با تقاضای اخذ مجوز یا ابطال مجوز آن‌ها مطابق ضوابط و دستورالعمل‌های ماده (۲۲) این آیین‌نامه، باید ظرف یک ماه نسبت به تعطیلی کامل واحدها یا فعالیت‌هایی که نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دارد اقدام نمایند.

ماده ۱۱- وزارت صنایع و معادن مکلف است صدور و یا تمدید جواز تأسیس و پروانه تولید در زمینه نرم‌افزارهای رسانه‌ای و رسانه‌پرداز و تولید یا تکثیر حامل‌های دیجیتال حاوی داده را منوط به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نموده یا فعالیت‌هایی یاد شده را از موضوع جواز تأسیس یا پروانه تولید مستثنی نماید. وزارتخانه یادشده با واحدهای صنعتی متخلف از این آیین‌نامه و ضوابط و دستورالعمل‌های اجرایی آن وفق قوانین و مقررات موضوعه رفتار می‌نماید.

ماده ۱۲- اشخاص حقیقی و حقوقی دارای مجوز یا پروانه از دستگاه‌های اجرایی و سایر مراجع ذی‌صلاح، در چارچوب قوانین مربوط مکلفند از ارائه خدمات یا محصولات به فعالیت‌ها و واحدهایی که وفق این آیین‌نامه نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دارند، و فاقد مجوز مربوط هستند خودداری نمایند. دستگاه‌های اجرایی و مراجع ذی‌صلاح در چارچوب وظایف قانونی خود، مکلف به نظارت بر حسن اجرای حکم مقرر در این ماده و همچنین برخورد با متخلفین از آن وفق قوانین و مقررات موضوعه و ضوابط و دستورالعمل‌های اجرایی ماده (۲۲) این آیین‌نامه هستند.

ماده ۱۳- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است به منظور ترویج فرهنگ اسلامی-ایرانی و توسعه رسانه‌ها و فعالیت‌هایی فرهنگی دیجیتال در کشور، با رعایت قوانین موضوعه و از محل اعتبارات مربوط، اقدامات ذیل را انجام دهد:

الف- حمایت از تهیه و انتشار رسانه‌های دیجیتال، شامل:

۱- حمایت از تهیه و انتشار بسته‌های نرم‌افزاری رسانه‌ای مروج فرهنگ اسلامی - ایرانی یا مؤثر در ارتقای اطلاعات و آگاهی‌های عمومی.

۲- حمایت از انتشار رسانه‌های برخط مروج فرهنگ اسلامی - ایرانی یا مؤثر در ارتقای اطلاعات و آگاهی‌های عمومی و دانش و مهارت‌های تخصصی.

ب- حمایت از ایجاد، توسعه و استمرار فعالیت رسانه‌های کاربر محور غیر دولتی تحت نظارت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

پ- حمایت از توسعه زیرساخت‌های تهیه و نشر رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی دیجیتال، شامل:

- ۱- حمایت از ایجاد، توسعه و استمرار فعالیت شهرک‌ها و مراکز توانمندسازی (رشد) تخصصی رسانه‌ها و فعالیت‌هایی فرهنگی و هنری دیجیتال.
 - ۲- حمایت از ایجاد، توسعه و استمرار فعالیت بخش‌های ویژه رسانه‌ها و فعالیت‌هایی فرهنگی دیجیتال در پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد.
 - ۳- حمایت از تأمین بسته‌های نرم‌افزاری رسانه پرداز و سایر ابزارهای سخت افزاری و نرم‌افزاری تهیه و نشر رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال.
 - ۴- حمایت از تولید، انتشار و ترویج کاربری سامانه‌های مبتنی بر خط و زبان فارسی و تاریخ هجری شمسی.
 - ۵- حمایت از ایجاد و توسعه مراکز غیردولتی ارائه خدمات تخصصی برای تهیه و نشر رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال.
 - ۶- حمایت از خرید خدمات مراکز داده (IDC) برای رسانه‌های برخط داخلی.
 - ۷- حمایت از ایجاد و فعالیت مراکز داده (IDC) برای بخش فرهنگ.
- ت- حمایت از ارتقای دانش و مهارت‌های تخصصی در زمینه رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی دیجیتال، شامل:
- ۱- حمایت از انجام فعالیت‌هایی پژوهشی راهبردی در بخش غیر دولتی در حوزه رسانه‌ها، آثار فرهنگی و هنری دیجیتال.
 - ۲- حمایت از طرح‌های تحقیق و توسعه کاربردی دارای خروجی قابل اجرا در بخش غیردولتی در حوزه رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال.
 - ۳- حمایت از برگزاری تورهای داخلی و خارجی، کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی تخصصی در زمینه رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال.
- ث- حمایت از توسعه فرهنگ بهره‌گیری مناسب از آثار و محصولات فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دیجیتال، شامل:
- ۱- حمایت از تهیه و انتشار محتوا و آثار فرهنگی و هنری در زمینه رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال و فرهنگ بهره‌گیری از آن‌ها.
 - ۲- برگزاری سالانه جشنواره ملی و بین‌المللی فرهنگ، هنر و رسانه دیجیتال.
 - ۳- حمایت از برگزاری مسابقات، جشنواره‌ها، نمایشگاه‌ها و بازارچه‌های ملی و منطقه‌ای در زمینه رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال.
 - ۴- حمایت از تهیه و پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی در زمینه ارتقای فرهنگ و آگاهی عمومی و دانش و مهارت‌های تخصصی حوزه رسانه‌ها و فعالیت‌هایی فرهنگی دیجیتال.
 - ۵- حمایت از ایجاد و توسعه خانه‌های فرهنگ دیجیتال و مجتمع‌های فرهنگی دیجیتال در سراسر کشور.
 - ۶- خرید نسخه‌های آثار و محصولات فرهنگی، هنری و رسانه‌ای فاخر دیجیتال و اهدای آن‌ها به خانه‌های فرهنگ دیجیتال، مجتمع‌های فرهنگی دیجیتال، کتابخانه‌های عمومی، سایر مراکز فرهنگی و مخاطبین خاص داخلی و خارجی.
- ج- حمایت از توسعه اقتصاد رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال، شامل:
- ۱- حمایت از ایجاد و توسعه سامانه‌های فروش آثار، محصولات و خدمات فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دیجیتال.
 - ۲- حمایت از خرید آثار، محصولات و خدمات فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دیجیتال از طریق صدور و توزیع کارت‌های الکترونیک تخفیف خرید آثار و خدمات یادشده میان آحاد مختلف جامعه.
 - ۳- اعطای تسهیلات مالی و اعتباری از محل وجوه اداره شده و سایر منابع برای ایجاد، ارتقا، توسعه و استمرار فعالیت رسانه‌ها، آثار، محصولات و واحدهای فرهنگی دیجیتال و مراکز، خدمات و ابزارهای سخت افزاری و نرم‌افزاری مرتبط.

۴- پرداخت بخشی از سود و کارمزد تسهیلات اعطایی برای پدید آوردن یا ارتقای آثار فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دیجیتال و برپانمودن یا توسعه سامانه‌ها یا واحدهای فرهنگی دیجیتال دارای توجیه اقتصادی.

چ- حمایت از صادرات و حضور اثرگذار رسانه‌ها، آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال داخلی در خارج از کشور، شامل:

۱- حمایت از برگزاری بازارچه‌ها و نمایشگاه‌های رسانه‌ها و آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال به ویژه در کشورهای حوزه تمدن ایرانی-اسلامی.

۲- حمایت از حضور دست‌اندرکاران رسانه‌ها و آثار و محصولات فرهنگی و هنری دیجیتال داخلی در بازارچه‌ها، نمایشگاه‌ها، همایش‌ها، مسابقات و جشنواره‌های خارج از کشور.

۳- حمایت ویژه از تهیه و نشر رسانه‌های برخط و بسته‌های نرم‌افزاری رسانه‌ای مروج فرهنگ اسلامی-ایرانی به زبان‌های خارجی.

۴- اعطای جوایز و مشوق‌ها در ازای صادرات آثار، محصولات و خدمات فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دیجیتال.

۵- اعطای جوایز و مشوق‌ها در ازای مخاطبین خارجی رسانه‌های برخط داخلی.

ماده ۱۴- کلیه دستگاه‌های اجرایی مکلفند با رعایت قوانین موضوعه، احکام این آیین‌نامه و ضوابط و دستورالعمل‌های اجرایی آن و از محل اعتبارات مربوط، از تهیه و انتشار محتوای فرهنگی دیجیتال مربوط به حوزه وظایف قانونی خود که مروج فرهنگ اسلامی-ایرانی بوده و یا در ارتقای اطلاعات و آگاهی‌های عمومی یا دانش و مهارت‌های تخصصی مؤثر باشد، حمایت نمایند.

ماده ۱۵- معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور منابع لازم برای اعطای حمایت‌ها و تسهیلات موضوع این آیین‌نامه را در لوایح بودجه سنواتی و مقررات مربوط پیش‌بینی می‌نماید.

تبصره- بیست درصد (۲۰٪) مجموع اعتبار اعطای حمایت‌ها و تسهیلات موضوع این آیین‌نامه، به استثنای اعتبارات تخصیص یافته به اعطای تسهیلات مالی و اعتباری، به اعطای حمایت‌های موضوع ماده (۱۴) این آیین‌نامه اختصاص خواهد یافت.

ماده ۱۶- اعطای تسهیلات و حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه باید از طریق فراخوان عمومی شامل محورها و اولویت‌های شکلی و موضوعی و خلاصه سازوکار ارزیابی تقاضاهای واصل شده و با اعطای فرصت‌های برابر به تمامی متقاضیان در سراسر کشور و رعایت قوانین و مقررات مربوط صورت گیرد.

ماده ۱۷- اعطای تسهیلات و حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه به استثنای جزء (۴) بند (ث) ماده (۱۳) این آیین‌نامه به دستگاه‌های اجرایی و شرکت‌ها، مؤسسات و سازمان‌هایی غیردولتی که به طور مستمر از محل بودجه عمومی کشور کمک دریافت می‌نمایند ممنوع است.

ماده ۱۸- به منظور ایجاد هماهنگی و اجتناب از ارایه حمایت‌ها و تسهیلات موازی و تداخل فعالیت‌ها، کلیه دستگاه‌های اجرایی مکلفند تقاضای تسهیلات و حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه را از طریق یک رسانه برخط اینترنتی که بدین‌منظور توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ایجاد گردیده است، دریافت نموده و مشخصات متقاضیان، نوع تسهیلات و حمایت‌های درخواستی و فرآیند و نتایج بررسی آن‌ها را در رسانه مورد اشاره منتشر نمایند.

ماده ۱۹- به استثنای مواردی که در قوانین بودجه سنواتی یا سایر قوانین جاری، احکامی برخلاف مقررات این آیین‌نامه وضع شده یا می‌شود، هرگونه حمایت از رسانه‌ها و فعالیت‌هایی فرهنگی دیجیتال و نیز حمایت از پدیدآوردن، تهیه‌کردن، نشر و انتشار محتوای فرهنگی دیجیتال، از محل بودجه عمومی کشور، توسط کلیه دستگاه‌های اجرایی باید با رعایت سازوکار و ضوابط مقرر در مواد (۱۶) تا (۲۱) این آیین‌نامه و ضوابط و دستورالعمل‌های اجرایی موضوع ماده (۲۲) این آیین‌نامه و تبصره ذیل آن صورت گیرد.

تبصره- مشوق‌ها و جوایز صادراتی و حمایت‌های صنعتی وزارت‌خانه‌های بازرگانی و صنایع و معادن از شمول این ماده مستثنی است.

ماده ۲۰- اعطای هر شکل حمایت، تعهد و پرداخت هر مبلغ برای خرید کالا و خدمات موضوع مواد (۲) (۳) و (۴) این آیین‌نامه به اشخاص حقیقی و حقوقی فاقد مجوز مربوط از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، توسط دستگاه‌های اجرایی ممنوع است. دارندگان

مجوزهای موضوع مواد (۲) (۳) و (۴) این آیین نامه از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، برای فعالیت در زمینه مجوز اخذ شده و همچنین بهره‌مندی از حمایت و یا فروش کالا و خدمات موضوع مجوز خود به دستگاه‌های اجرایی نیاز به اخذ مجوز، پروانه یا رتبه و یا احراز صلاحیت توسط مراجع دیگر ندارند.

تبصره- دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۷) این آیین نامه از لزوم اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای معاملات موضوع این ماده با سایر دستگاه‌های اجرایی مستثنی هستند.

ماده ۲۱- هر گونه خرید و یا حمایت از بسته‌های نرم‌افزاری رسانه‌ای یا نسخه‌ها یا حامل‌های دیجیتال حاوی آن‌ها توسط دستگاه‌های اجرایی، علاوه بر رعایت سایر قوانین و مقررات موضوعه، منوط به احراز ثبت نرم‌افزار مورد حمایت یا خریداری، وفق قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای- مصوب ۱۳۷۹- به نام فروشنده یا دریافت‌کننده حمایت است.

تبصره ۱- خرید نسخه‌های بسته‌های نرم‌افزاری ثبت شده از ناشرین دیجیتال و نیز نماینده فروش ناشرین یاد شده با رعایت سایر قوانین و مقررات موضوعه بلامانع است.

تبصره ۲- در مواردی که خرید یا حمایت از بسته‌های نرم‌افزاری در قالب سفارش یا حمایت از پدیدآوردن یا تهیه آن‌ها صورت می‌گیرد، پرداخت حداکثر نیمی از مبلغ معامله یا حمایت، با اخذ تعهد و تضمین مناسب برای ارائه گواهی‌نامه ثبت نرم‌افزار بلامانع است.

ماده ۲۲- ضوابط و دستورالعمل‌های اجرایی این آیین نامه از جمله چگونگی ثبت رسانه‌های برخط اختصاصی، صدور، ابطال و تعلیق مجوز، ضوابط فعالیت دارندگان مجوزها و اعمال نظارت بر فعالیت‌ها، ضوابط ارائه خدمات یا محصولات برای فعالیت‌ها و واحدهایی که نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دارند و همچنین محورها و اولویت‌های شکلی و موضوعی و سازوکار ارزیابی تقاضاهای دریافت تسهیلات و حمایت‌ها، در چارچوب قوانین مربوط و احکام این آیین نامه با همکاری تشکل‌های صنفی مربوط، توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی یا حسب مورد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و دستگاه اجرایی ذی‌ربط تدوین و ابلاغ می‌گردد.

تبصره- اولویت‌ها و سازوکارهای انتخاب محتوای فرهنگی مورد حمایت و چگونگی تعیین مبلغ و اعطای حمایت‌های موضوع ماده (۱۴) این آیین نامه در کارگروهی که با عضویت نمایندگان وزارتخانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی (رییس) ارتباطات و فناوری اطلاعات، آموزش و پرورش، علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت و درمان و آموزش پزشکی، دبیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی، سازمان تبلیغات اسلامی، حوزه علمیه قم، مؤسسه مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی و تشکل‌های صنفی ذی‌ربط تشکیل می‌گردد، تدوین و پس از ابلاغ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اجرا می‌گردد.

ماده ۲۳- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، معاونت علمی و فناوری رئیس جمهور، پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد، در چارچوب قوانین موضوعه، برای ایجاد بخش‌های ویژه رسانه‌ها و فعالیت‌هایی فرهنگی دیجیتال در پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد همکاری لازم را با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عمل می‌آورند.

ماده ۲۴- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است، هر شش ماه یک‌بار گزارشی از اجرای این آیین نامه و نتایج آن به هیئت وزیران ارائه نماید.

بخش دوم: ضوابط جدید صدور مجوز تاسیس و نظارت بر فعالیت واحدهای فرهنگی دیجیتال

تاریخ ابلاغ جدید: ۱۳۹۴/۰۵/۲۶ شماره ۱۷۰۵۵۷/۱

ابلاغ توسط وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

در اجرای ماده ۲۲ آیین نامه ساماندهی و توسعهی رسانه ها و فعالیت های فرهنگی دیجیتال، موضوع تصویب نامه شماره ۱۷۲۴۱۲/ت/۴۱۲۵۵ هـ مورخ ۱۳۸۹/۸/۳ هیأت محترم وزیران، «ضوابط صدور مجوز تاسیس و نظارت بر فعالیت واحدهای فرهنگی دیجیتال» به شرح ذیل برای اجرا ابلاغ می گردد.

فصل اول - تعاریف و کلیات

ماده ۱- تعاریف: در اجرای این ضوابط، واژگان و عبارات در معانی مشروح ذیل به کار می روند.

الف - مرکز: «مرکز توسعهی فناوری اطلاعات و رسانه های دیجیتال» وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

تبصره: در صورت تغییر نام مرکز مزبور، نام جدید مرکز جایگزین نام قبلی در این ضوابط خواهد شد، است.

ب - واحد فرهنگی دیجیتال مجاز: واحد فرهنگی دیجیتال دارای مجوز فعالیت معتبر از مرکز توسعهی فناوری اطلاعات و رسانه های دیجیتال.

ج - مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال مجاز: مدیرانی که صلاحیت ایشان برای احراز سمت مدیریت واحدهای فرهنگی دیجیتال مطابق با این ضوابط تایید و نام آنها به عنوان مدیر در مجوز فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال درج شده است. بدیهی است در مورد شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری، درج نام مدیران در مجوز فعالیت فرهنگی دیجیتال منوط به طی تشریفات قانونی در مراجع ثبت شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری است.

د - داده: هرگونه برنامه ی رایانه ای، اطلاعات و محتوای دیداری، شنیداری، نوشتاری و یا ترکیبی از آنها در قالب دیجیتال.

ه - نشر دیجیتال: قرار دادن داده در معرض عرضه از طریق رسانه های دیجیتال که به دو گونه ی نشر بر حامل دیجیتال و نشر بر خط تقسیم می گردد.

و - نشر بر حامل دیجیتال: نشر دیجیتال از طریق حامل دیجیتال

ز - نشر بر خط: نشر دیجیتال از طریق رسانه ی برخط.

ح - بسته نرم افزاری رسانه ای: بسته ی نرم افزاری که برای دسترسی، نمایش، پخش، جست و جو و یا بازی با محتوای دیجیتال موجود در آن بسته مورد استفاده قرار می گیرد، از قبیل چندرسانه یی ها، بازی ها و سرگرمی های دیجیتال.

ط - بسته نرم افزاری رسانه پرداز: بسته نرم افزاری که برای پدید آوردن و ویرایش بسته نرم افزاری رسانه ای و محتوای فرهنگی و یا انتشار هرگونه محتوا مورد استفاده قرار می گیرد.

ی - رسانه بر خط: هر سامانه که امکان قرار دادن محتوای دیجیتال در معرض دسترس عموم یا بیش از یک هزار مخاطب مشخص یا نامشخص از طریق بستر شبکه نظیر شبکه گسترده جهانی، شبکه های محلی، شبکه های مبتنی بر فناوری بلوتوث، شبکه های تلفن ثابت، و همراه را فراهم می آورد.

- ک - رسانه بر خط اختصاصی: رسانه بر خط که فقط شخص حقیقی یا حقوقی متصدی آن را معرفی و محتوای دیجیتال در قلمرو اطلاعات، اخبار، خدمات، آثار و محصولات شخص یاد شده را در معرض دسترس قرار می دهد.
- ل - رسانه پیام ده: رسانه بر خط مبتنی بر سامانه ای که امکان ارسال پیام های حاوی محتوای دیجیتال از طریق بستر شبکه ارتباطی و مخابراتی برای بیش از یک هزار مخاطب مشخص یا نامشخص را فراهم می آورد، از قبیل سامانه های ارسال انبوه پیامک و سامانه های ارسال پیام با فناوری بلوتوث.
- م. رسانه کاربر محور: رسانه بر خطی که بستر قرار دادن محتوای دیجیتال در معرض دسترسی عموم یا بیش از یک هزار مخاطب مشخص و همچنین تعامل و تشکیل گروه ها و شبکه های مجازی را برای کاربران فراهم می آورد.
- ن - مرکز بازی و سرگرمی دیجیتال: اماکن عمومی که با به کارگیری سخت افزار و نرم افزارهای مورد لزوم، امکان کاربری بسته های نرم افزاری رسانه ای بازی و سرگرمی را برای مراجعه کنندگان فراهم می آورند.
- س - فعالیت فرهنگی دیجیتال: فعالیت فرهنگی مبتنی بر فناوری نوین اطلاعات و ارتباطات، شامل گونه های زیر:

- ۱ - تصدی رسانه بر خط
 - ۲ - پدید آوردن، تهیه کردن و عرضه بسته نرم افزاری رسانه ای و بسته نرم افزاری رسانه پرداز
 - ۳ - تکثیر حامل دیجیتال و خدمات مرتبط به قصد انتفاع یا برای عرضه توسط تکثیر کننده
 - ۴ - نشر دیجیتال
 - ۵ - تصدی مرکز بازی و سرگرمی دیجیتال
 - ۶ - تصدی ایجاد، توسعه، پشتیبانی و اداره هر شکل رسانه بر خط سامانه یا مرکز بازی و سرگرمی دیجیتال به سفارش متصدیان مربوط
 - ۷ - ارائه هرگونه خدمات ویرایش محتوا با استفاده از ابزارهای مبتنی بر فناوری نوین اطلاعات و ارتباطات
- ع - واحد فرهنگی دیجیتال: هر سامانه، مکان کسب و کار، شخص حقوقی و یا تشکیلات تحت هر شکل و عنوان از قبیل گروه، سازمان، مرکز، شرکت، موسسه، فروشگاه، کارگاه، کارخانه، شبکه، وبسایت، پایگاه اطلاع رسانی و رسانه بر خط که فعالیت فرهنگی دیجیتال انجام داده یا برای فعالیت فرهنگی دیجیتال مورد استفاده قرار می گیرد.

ماده ۲- «ایجاد» و «فعالیت» هر واحد فرهنگی دیجیتال به ترتیب منوط به اخذ مجوز «تاسیس» و «فعالیت» از «مرکز» مطابق با مقررات این ضوابط است.

تبصره ۱- صدور پروانه ای انتشار نشریات الکترونیک و مجوز تاسیس و فعالیت خبرگزاری ها مطابق با قوانین و مقررات مربوط انجام گردیده و از شمول این ضوابط مستثنی است، اما سایر اشکال رسانه های بر خط توسط «مرکز» ثبت می شود.

تبصره ۲- ایجاد و فعالیت واحدهای فرهنگی دیجیتال خارج از تشکیلات رسمی دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری از قبیل شرکت ها و مؤسسات وابسته به دستگاه های اجرایی - مصوب سال ۱۳۸۶ مجلس شورای اسلامی - و نیز تاسیس «انواع یا گونه های» واحد فرهنگی دیجیتال که در وظایف قانونی دستگاه مربوط، به تکلیف یا وظیفه یا اختیار دستگاه برای تاسیس آن «نوع» یا «گونه» از واحد فرهنگی دیجیتال تصریح نگردیده است، منوط به اخذ مجوز از مرکز می باشد.

ماده ۳- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط مقرر در این ضوابط، می توانند پس از طی تشریفات مذکور در ماده (۴) این ضوابط، مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال دریافت و پس از تجهیز و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال مربوط و حسب مورد ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه ای مربوط، مجوز فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال اخذ نمایند.

ماده ۴- مراحل صدور مجوز تاسیس و فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال عبارت است از:
الف: دریافت تقاضای متقاضی به همراه مستندات ذیل:

- الف - ۱- طرح عملیاتی فعالیت فرهنگی دیجیتال موضوع تقاضای مجوز.
- الف - ۲- مدارک و مستندات مورد نیاز برای احراز صلاحیت های مقرر در فصل سوم این ضوابط.
- ب - بررسی صلاحیت متقاضی برابر شرایط مقرر در فصل سوم این ضوابط.
- ج - صدور مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال برای متقاضی دارای صلاحیت های مقرر.
- د- دریافت گزارش تجهیز و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال و مستندات مربوط در مهلت مقرر.
- ه - بررسی گزارش و مستندات ارائه شده و حسب لزوم بازرسی و بررسی واحد فرهنگی دیجیتال مربوط.
- و - صدور مجوز ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه ای متقاضی مجوز در مرجع ثبت شرکت ها برای اشخاص حقوقی متقاضی مجوز که در مهلت زمانی مقرر، واحد فرهنگی دیجیتال مربوط را تجهیز و راه اندازی کرده اند. (حسب مورد)
- ز - دریافت مستندات ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه ای متقاضی مجوز در مرجع ثبت شرکت ها برای اشخاص حقوقی متقاضی مجوز در مهلت مقرر (حسب مورد)
- ح - صدور مجوز فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال برای متقاضی که در موعد مقرر واحد فرهنگی دیجیتال موضوع مجوز تاسیس را تجهیز و راه اندازی کرده و حسب لزوم نسبت به ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه ای مربوط اقدام نموده اند.

فصل دوم: وظایف و اختیار «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال»

ماده ۵- وظایف و اختیارات کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال

- الف: تصویب دستورالعمل ها و کاربرگ های مربوط به درخواست، بررسی و صدور مجوز تاسیس و فعالیت و نیز نحوه فعالیت، بازرسی و رسیدگی به تخلفات واحدهای فرهنگی دیجیتال.
- ب: بررسی صلاحیت تخصصی متقاضیان فعالیت های فرهنگی دیجیتال مندرج در ماده ۱۳
- ج: تعیین اشکال مختلف هر یک از عناوین فعالیت های فرهنگی دیجیتال و مصادیق آنها.
- د: تعیین مشاغل و رشته های تحصیلی مرتبط با هر یک از فعالیت های فرهنگی دیجیتال.
- ه - تعیین منابع آزمون کتبی عمومی قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت های فرهنگی دیجیتال.
- و - رسیدگی به تخلفات واحدهای فرهنگی دیجیتال و اتخاذ تصمیم در مورد اخطار شفاهی یا کتبی یا تعلیق یا لغو مجوز فعالیت فرهنگی دیجیتال.
- ز - بررسی اعتراضات متقاضیان در خصوص عدم احراز صلاحیت های تخصصی و نیز عدم تجهیز و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال در موعد مقرر.
- ح - تصویب نظام رتبه بندی واحدهای فرهنگی دیجیتال و تعیین شرایط لازم برای تخصیص هر یک از رتبه های نظام مزبور به واحدهای فرهنگی دیجیتال.
- ط - پیشنهاد فهرست عناوین فعالیت های فرهنگی دیجیتال به سازمان امور مالیاتی کشور برای برخورداری از معافیت های مالیاتی موضوع بند «ل» ماده (۱۳۹) «قانون مالیات های مستقیم»
- ی - تصویب دستورالعمل نحوه برگزاری انتخابات نمایندگان مدیران در کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال.

ماده ۶ - اعضای «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» عبارتند از:

الف: رییس «مرکز» (رییس کارگروه)

ب: دو (۲) نفر از معاونین «مرکز» به حکم رئیس مرکز.

ج: دو (۲) نفر از مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال مجاز به انتخاب مدیران واحدهای مزبور در سراسر کشور.

- د: دو (۲) نفر از صاحب نظران خبره در حوزه فعالیت های فرهنگی دیجیتال شاغل در بخش غیردولتی به حکم رییس «مرکز» تبصره ۱- مدت عضویت اعضای مذکور در بندهای «ب» «ج» و «د» دو سال و تجدید انتخاب آنان برای دوره های بعدی بلامانع است.
- تبصره ۲- تا زمان برگزاری انتخابات اولین دوره ی نمایندگان مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال مجاز، دو نفر از مدیران واحدهای مزبور به حکم رییس «مرکز» برای عضویت در «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» انتخاب خواهند شد.
- ماده ۷-** «مرکز» مکلف است برای اولین بار حداکثر سه (۳) ماه پس از ابلاغ این ضوابط و در دوره های بعد حداقل سه (۳) ماه پیش از انقضای مدت عضویت اعضای قبلی، انتخابات نمایندگان مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال مجاز در «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» را بر اساس ترتیبات ذیل برگزار نماید:
- الف - مرکز مکلف است فراخوان مربوط به ثبت نام در هر دوره انتخابات را حداقل دو (۲) ماه پیش از برگزاری آن از طریق رسانه های جمعی و رسانه ی بر خط اینترنتی مرکز منتشر نماید.
- ب - مرکز مکلف است از تمامی مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال مجاز که مایل به شرکت در انتخابات هستند، بدون قید محدودیت برای تصدی سمت نمایندگی مدیران در «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» ثبت نام نماید.
- ج - مرکز مکلف است تاریخ، مدت، محل و چگونگی اخذ رای و اسامی نامزدها را برابر دستورالعمل موضوع بند «ی» ماده (۵) این ضوابط، پیش از برگزاری انتخابات از طریق رسانه های جمعی و رسانه ی بر خط اینترنتی منتشر نماید.
- د - در هر دوره ی انتخابات، دو (۲) نفر از نامزدها که بیشترین آرای رای دهندگان را کسب نمایند، به عنوان نمایندگان منتخب مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال به عضویت «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» درخواهند آمد. دو نفر دیگر که بعد از منتخبین مذکور واجد اکثریت آرا هستند، نیز به عنوان اعضای علی البدل انتخاب می شوند تا در صورت فوت یا استعفا هر یک از نمایندگان مدیران در کارگروه بر اساس رای بیشتر جایگزین نفر قبلی گردند.
- ه - کمیته ای متشکل از رییس مرکز (رییس کمیته) و معاونان ذی ربط اداره کل حراست و اداره کل دفتر ارزیابی عملکرد و پاسخ گویی به شکایات و نمایندگان مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال در کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال، وظیفه ی نظارت بر انتخابات و رسیدگی به اعتراض کتبی نامزدها در خصوص نحوه ی برگزاری انتخابات یا شمارش آراء را بر عهده خواهند داشت. به تقاضاهای واصله بعد از ۱۰ روز برگزاری انتخابات ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- ماده ۸-** دبیری جلسات «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» بر عهده ی یک نفر از کارکنان مرکز است که با حکم رییس مرکز به عنوان دبیر کارگروه انتخاب می گردد. دبیر کارگروه بدون حق رای در جلسات کارگروه شرکت خواهد کرد.
- ماده ۹-** جلسات «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» با حضور رییس و حداقل (۴) چهار نفر دیگر از اعضا رسمیت یافته و مصوبات آن با آرای اکثریت نسبی تصویب و با امضای رییس کارگروه ابلاغ می شود.
- ماده ۱۰-** جلسات «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» در صورت وجود دستور کار از پیش تعیین شده حداقل هر دو (۲) هفته یکبار به دعوت دبیر کارگروه تشکیل می گردد.

فصل سوم: صلاحیت های لازم برای صدور مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال

- ماده ۱۱-** اشخاص حقیقی و حقوقی و دستگاه های اجرایی ذیل صلاحیت اخذ مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال را دارند:
- الف: شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری ثبت شده یا در شرف تاسیس و ثبت در مراجع قانونی ثبت شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری در جمهوری اسلامی ایران که واجد شرایط ذیل باشند:
- الف - ۱- دارا بودن تابعیت ایرانی.

الف -۲- دارا بودن تابعیت ایرانی دارندگان حداقل ۵۱٪ سهام یا سهم‌الشرکه مشروط به رعایت تصویب‌نامه‌ی شماره ۱۳۸۱/ت/۲۶۰۵۱ مورخ ۸۱/۰۳/۲۹ هیأت وزیران، احکام قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب سال ۱۳۸۹ و آیین‌نامه‌ی اجرایی قانون مزبور و سایر قوانین و مقررات مربوط و همچنین عدم پیش‌بینی هیچ‌گونه امتیاز و تفاوت میان اختیارات و منافع متعلق به سهام یا سهم‌الشرکه شرکا یا سهامداران خارجی و ایرانی در اساسنامه.

الف -۳- الحاق فعالیت‌های فرهنگی دیجیتال به موضوع فعالیت شرکت یا موسسه.

الف-۴- دارای اساسنامه‌ی واجد شرایط مقرر در ماده (۱۵) این ضوابط.

الف-۵- تصدی مدیر یا مدیران واجد صلاحیت‌های عمومی و تخصصی مقرر در مواد (۱۲) و (۱۳) این ضوابط.

الف -۶- عدم توقیف، توقف و ورشکستگی و یا انحلال شرکت یا موسسه به حکم قطعی مقام صالح قضایی یا تصمیم مراجع ذی‌صلاح.

الف -۷- احراز شرایط مقرر در بندهای «الف-۱» «الف-۲» و «الف-۶» برای اشخاص حقوقی و شرایط مقرر در بندهای «ج-۱» و «ج-۳» برای اشخاص حقیقی صاحب سهام و سهم‌الشرکه.

ب - دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری.

ج - اشخاص حقیقی دارای شرایط ذیل به صورت انفرادی یا مشترک

ج -۱- دارا بودن تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

ج-۲- داشتن حداقل ۱۸ سال شمسی تمام.

ج-۳- نداشتن سوء پیشینه موثر کیفی و محرومیت از حقوق اجتماعی به تایید مراجع ذی‌ربط.

ج-۴- دارا بودن صلاحیت امنیتی به تشخیص مراجع ذی‌صلاح.

ج-۵- فقدان وضعیت غیر قانونی از نظر خدمت وظیفه‌ی عمومی مانند غیبت یا فرار از خدمت.

ج-۶- دارا بودن شرایط عمومی و اختصاصی مدیریت واحدهای فرهنگی دیجیتال برابر مواد (۱۲) و (۱۳) ضوابط حاضر.

ماده ۱۲ - صلاحیت‌های عمومی لازم برای تصدی سمت مدیریت واحدهای فرهنگی دیجیتال، عبارت است از:

الف: دارا بودن تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

ب: داشتن حداقل ۱۸ سال شمسی تمام.

ج: نداشتن سوء پیشینه‌ی موثر کیفی و محرومیت از حقوق اجتماعی به تایید مراجع ذی‌ربط.

د: فقدان وضعیت غیر قانونی از نظر خدمت وظیفه‌ی عمومی مانند غیبت یا فرار از خدمت.

ه: دارا بودن صلاحیت امنیتی به تشخیص مراجع ذی‌صلاح.

تبصره: در مورد واحدهای فرهنگی دیجیتال که توسط دستگاه‌های اجرایی تاسیس می‌گردد، معرفی مدیر مسوول از سوی

بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط الزامی است.

ماده ۱۳ - صلاحیت‌های تخصصی لازم برای تصدی سمت مدیریت واحدهای فرهنگی دیجیتال، عبارت است از:

الف: دارا بودن یکی از شرایط ذیل:

الف -۱- مدرک تحصیلی در سطح کارشناسی یا دوره‌های تحصیلی معادل در رشته‌های مرتبط با فعالیت فرهنگی دیجیتال موضوع مجوز مورد تقاضا.

الف -۲- مدرک تحصیلی در سطح کاردانی یا دوره‌های تحصیلی معادل یا دوره‌های آموزش فنی و حرفه‌ای در رشته‌های مرتبط با فعالیت فرهنگی دیجیتال موضوع مجوز مورد تقاضا به همراه حداقل دو (۲) سال سابقه اشتغال در امور مرتبط با فعالیت مزبور.

الف-۳- مدرک تحصیلی در سطح کارشناسی یا دوره‌های تحصیلی معادل در رشته‌های غیرمرتبط با فعالیت فرهنگی دیجیتال موضوع مجوز مورد تقاضا به همراه حداقل دو (۲) سال سابقه‌ی اشتغال در امور مرتبط با فعالیت مزبور.

الف-۴- مدرک تحصیلی در سطح کاردانی یا دوره های تحصیلی معادل در رشته های غیرمرتبط با فعالیت فرهنگی دیجیتال موضوع مجوز مورد تقاضا به همراه حداقل سه (۳) سال سابقه اشتغال در امور مرتبط با فعالیت مزبور.

الف-۵- مدرک تحصیلی در سطح دیپلم متوسطه به همراه حداقل پنج (۵) سال سابقه اشتغال در امور مرتبط با فعالیت فرهنگی دیجیتال موضوع مجوز مورد تقاضا.

الف-۶- مدرک تحصیلی در سطح دیپلم متوسطه و تایید صلاحیت تخصصی توسط کارگروه امور فعالیت های فرهنگی دیجیتال

ب: ارائه ی پاسخ صحیح به حداقل ۶۰٪ سوالات آزمون کتبی عمومی قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت های فرهنگی دیجیتال.

ماده ۱۴- کلیه اشخاص حقیقی که به هر شکل و عنوان دارای سمت یا اختیار مدیریت اعم از سمت های مدیر مسوول، مدیریت عامل، عضویت موظف یا غیرموظف در هیأت مدیره یا سمت های مشابه و اختیاراتی برای اتخاذ تصمیم، اداره امور و امضای مکاتبات اداری یا اسناد تجاری و تعهدآور در شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری یا سایر واحدهای متقاضی مجوز فعالیت فرهنگی دیجیتال باشند، دارای سمت مدیریت محسوب گردیده و می بایست دارای صلاحیت های مقرر در این ضوابط باشند.

ماده ۱۵- علاوه بر مواردی که برابر قوانین و مقررات مربوط و با توجه به نوع شرکت یا موسسه ی لازم است در اساسنامه درج گردد، موارد ذیل نیز بایستی در اساسنامه ی شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری متقاضی اخذ مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال ذکر گردد:

الف - الحاق مصادیق فعالیت های فرهنگی دیجیتال به موضوع فعالیت شرکت یا موسسه.

الف - ۱- انجام فعالیت های فرهنگی دیجیتال در چهارچوب عناوین و مصادیق مصوب «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» و مجوز مورد تقاضا.

الف-۲- انجام سایر فعالیت های فرهنگی در چهارچوب مجوز یا مجوزهای اخذ شده از سایر مراجع قانونی ذی صلاح.

ب - تصریح به اخذ تأییدیه مرکز برای هرگونه تغییر در مفاد اساسنامه، موضوع و مصادیق فعالیت، مرکز اصلی و ایجاد یا حذف شعبات و مدیران شرکت یا موسسه.

ج - تصریح به التزام شرکت یا موسسه به رعایت کامل ضوابط و دستورالعمل های مرکز.

د - تصریح به محدود بودن مدت شرکت یا موسسه به مدت اعتبار مجوز فعالیت فرهنگی صادره توسط مراجع ذی صلاح.

تبصره - اساسنامه ی پیشنهادی متضمن شرایط یادشده در ماده (۱۵) باید در دو نسخه تنظیم و به همراه صورت جلسات تاسیس یا تغییرات شرکت یا موسسه ی مربوط پس از امضاء به تایید مرکز رسیده و به مهر مرکز مهور گردد.

فصل چهارم: سازوکار صدور مجوز تاسیس و فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال

ماده ۱۶- رییس «مرکز» مکلف است، ظرف مدت (۳) ماه از تاریخ وصول تقاضای متقاضیان و مدارک و مستندات مورد نیاز، بر طبق ضوابط حاضر بررسی های لازم برای احراز صلاحیت یا عدم صلاحیت های مربوط را انجام و حسب مورد مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال برای متقاضیان صاحب صلاحیت صادر و به آنان تسلیم کرده یا مراتب عدم صلاحیت متقاضیان فاقد صلاحیت های لازم را به صورت کتبی و با شرح دلایل به آنها ابلاغ نماید.

تبصره: ابلاغ تشخیص عدم صلاحیت های لازم بایستی با ذکر امکان و نحوه ی ارائه ی اعتراض به آن صورت گیرد.

ماده ۱۷- دارندگان مجوز تاسیس واحد فرهنگی دیجیتال از تاریخ صدور آن شش (۶) ماه فرصت دارند تا نسبت به تجهیز و راه اندازی واحد موضوع مجوز برابر طرح عملیاتی ارائه شده و در چارچوب مجوز صادره اقدام کرده و گزارش مربوط را به همراه مستندات مورد نیاز به مرجع صدور مجوز تاسیس ارائه نماید.

تبصره ۱- مهلت شش ماهه موضوع این ماده تنها یکبار به درخواست متقاضی برای یک دوره ی شش ماهه دیگر نیز تمدید می گردد.

تبصره ۲- در صورت عدم تجهیز و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال ظرف مهلت شش ماهه مقرر یا مهلت شش ماهه تمدید شده، مجوز تاسیس صادره از درجه اعتبار ساقط است.

ماده ۱۸- مراتب تکمیل و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال برابر طرح عملیاتی ارائه شده و در چهارچوب مجوز تاسیس صادره حداکثر ظرف (۱۰) روز توسط «مرکز» بررسی و نتیجه به صورت مکتوب به متقاضی ابلاغ خواهد شد.

ماده ۱۹- در مورد شرکت ها و مؤسسات متقاضی، پس از احراز تجهیز و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال، در مهلت مقرر همزمان با ابلاغ نتیجه بررسی، حسب مورد مجوز ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه‌ی مربوط در مراجع قانونی نیز صادر و به متقاضی تسلیم می‌گردد. متقاضی از تاریخ صدور مجوز مزبور، سه‌ماه فرصت دارد تا نسبت به ثبت یا ثبت تغییرات در مراجع قانونی اقدام و مستندات مربوط را به مراجع صدور مجوز تاسیس ارائه نماید.

تبصره ۱: مهلت سه ماهه‌ی موضوع این ماده تنها برای یک‌بار به درخواست متقاضی برای یک دوره‌ی سه ماهه دیگر تمدید می‌گردد.

تبصره ۲: در صورت عدم ارائه‌ی مستندات ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه‌ی مربوط در مراجع قانونی مربوط ظرف مهلت سه ماهه مقرر یا مهلت سه ماهه تمدید شده، مجوز تاسیس صادره از درجه اعتبار ساقط می‌گردد.

ماده ۲۰- حداکثر (۱۰) روز پس از انجام آخرین مرحله از مراحل مقرر در مواد (۱۳) تا (۱۶) این ضوابط، مجوز فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال با اعتبار پنج (۵) ساله برای متقاضیانی که در موعد مقرر واحد فرهنگی دیجیتال را تجهیز و راه اندازی نموده و حسب لزوم نسبت به ثبت یا ثبت تغییرات شرکت یا موسسه اقدام نموده‌اند، صادر خواهد شد.

فصل پنجم: سایر مقررات

ماده ۲۱- مجوز فعالیت واحد فرهنگی دیجیتال، حسب تقاضای دارنده مجوز با ارائه‌ی گزارش فعالیت سنوات گذشته به همراه مستندات مربوط، مشروط به احراز استمرار فعالیت واحد برای دوره‌های پنج ساله تمدید می‌گردد.

ماده ۲۲- هرگونه تغییر در مفاد اساسنامه، موضوع و مصادیق فعالیت، مکان مرکز اصلی و شعبات و مدیران یا اختیارات مدیران واحدهای فرهنگی دیجیتال منوط به اخذ تأییدیه کتبی مرکز بوده و بدون تأییدیه مزبور ممنوع است.

ماده ۲۳- تأیید تغییرات مذکور در ماده (۲۲) حسب تقاضای دارنده‌ی مجوز، مشروط به عدم مغایرت با مقررات این ضوابط، در مورد احراز صلاحیت و تأیید انتخاب مدیر یا مدیران جدید حداکثر ظرف دو (۲) ماه و در سایر موارد حداکثر ظرف یک (۱) ماه صادر می‌گردد.

ماده ۲۴- هر ذی‌نفع می‌تواند نسبت به تشخیص عدم صلاحیت‌های علمی و تخصصی یا عدم تجهیز و راه اندازی واحد فرهنگی دیجیتال در موعد مقرر اعتراض نماید. اعتراضات به ترتیب وصول در جلسات «کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال» بررسی خواهد شد و تصمیم کارگروه در خصوص موضوعات مورد اعتراض قطعی است.

ماده ۲۵- رییس مرکز می‌تواند انجام تمام یا بخشی از مراحل اخذ تقاضا، صدور و تمدید مجوز تاسیس و فعالیت و بازرسی از واحد فرهنگی دیجیتال و نیز صدور تأییدیه‌های موضوع ماده (۲۲) این ضوابط در قلمرو تمام یا برخی از موضوعات و مصادیق فعالیت‌های فرهنگی دیجیتال در تمام یا برخی از استان‌ها را به ادارات کل استانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تفویض کند. در این صورت ادارات کل استانی مکلفند تکالیف تفویض شده را وفق این ضوابط و دستورالعمل‌ها و کاربرگ‌های مصوب کارگروه امور واحدهای فرهنگی دیجیتال تحت نظارت مرکز به انجام رسانیده و گزارشات لازم را به مرکز ارائه نمایند.

ماده ۲۶- واحدهای فرهنگی دیجیتال که پیش از ابلاغ «آیین‌نامه ساماندهی و توسعه‌ی رسانه‌ها و فعالیت‌های فرهنگی دیجیتال» تاسیس شده‌اند مکلف‌اند حداکثر شش ماه پس از ابلاغ این ضوابط، خود را با وضع موجود تطبیق نمایند.

ماده ۲۷- این ضوابط در ۲۷ ماده و ۱۴ تبصره در تاریخ ۲۶ مرداد ۹۴ به تصویب وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی رسیده، از تاریخ ابلاغ این ضوابط سایر مقررات مغایر و مجوزها و پروانه‌هایی که بر اساس آنها صادر گردیده است، کأن لم یکن گردیده و صدور و تمدید مجوز تاسیس و فعالیت واحدهای فرهنگی دیجیتال تنها بر اساس ضوابط حاضر انجام می‌گیرد.

بخش سوم: قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان

تصویب ۱۳۴۸/۱۰/۱۱ و اصلاحیه تاریخ ۱۳۸۹/۵/۳۱ مجلس شورای اسلامی

فصل یکم: تعاریف

- ماده ۱: از نظر این قانون به مؤلف و مصنف و هنرمند پدیدآورنده و به آنچه از راه دانش یا هنر و یا ابتکار آنان پدید می آید بدون در نظر گرفتن طریقه یا روشی که در بیان و یا ظهور و یا ایجاد آن بکار رفته اثر اطلاق می شود.
- ماده ۲: اثرهای مورد حمایت این قانون به شرح زیر است:
- ۱- کتاب و رساله و جزوه و نمایشنامه و هر نوشته دیگر علمی و فنی و ادبی و هنری.
 - ۲- شعر و ترانه و سرود و تصنیف که به هر ترتیب و روش نوشته یا ضبط شده باشد.
 - ۳- اثر سمعی و بصری به منظور اجرا در صحنه های نمایش یا پرده سینما یا پخش از رادیو یا تلویزیون که به هر ترتیب و روش نوشته یا ضبط یا نشر شده باشد.
 - ۴- اثر موسیقی که به هر ترتیب و روش نوشته یا ضبط یا نشر شده باشد.
 - ۵- نقاشی و تصویر و طرح و نقش و نقشه جغرافیایی ابتکاری و نوشته ها و خطهای تزئینی و هرگونه اثر تزئینی و اثر تجسمی که به هر طریق و روش به صورت ساده یا ترکیبی به وجود آمده باشد.
 - ۶- هرگونه پیکره
 - ۷- اثر معماری از قبیل طرح و نقشه ساختمان.
 - ۸- اثر عکاسی که با روش ابتکاری و ابداع پدید آمده باشد.
 - ۹- اثر ابتکاری مربوط به هنرهای دستی یا صنعتی و نقشه قالی و گلیم.
 - ۱۰- اثر ابتکاری که بر پایه فرهنگ عامه با میراث فرهنگی و هنر ملی پدید آمده باشد.
- (۱) اثر فنی که جنبه ابداع و ابتکار داشته باشد.
- (۲) هرگونه اثر مبتکرانه دیگر که از ترکیب چند اثر از اثرهای نامبرده در این فصل پدید آمده باشد.

فصل دوم: حقوق پدیدآورنده

- ماده ۳: حقوق پدیدآورنده شامل حق انحصاری نشر و پخش و عرضه و اجرای اثر و حقوق بهره برداری مادی و معنوی از نام و اثر اوست.
- ماده ۴: حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست و غیر قابل انتقال است.
- ماده ۵: پدیدآورنده اثرهای مورد حمایت این قانون می تواند استفاده از حقوق مادی خود را در کلیه موارد از جمله موارد زیر به غیر واگذار کند:
- تهیه فیلمهای سینمایی و تلویزیونی و مانند آن.
 - نمایش صحنه ای مانند تئاتر و نمایشهای دیگر.
 - ضبط تصویری یا صوتی اثر بر روی صفحه یا نوار یا هر وسیله دیگر.
 - پخش از رادیو و تلویزیون و وسایل دیگر.
 - ترجمه و نشر و تکثیر و عرضه اثر از راه چاپ و نقاشی و عکاسی و گراور و کلیشه و قالب ریزی و مانند آن.
 - استفاده از اثر در کارهای علمی و ادبی و صنعتی و هنری و تبلیغاتی.
 - بکار بردن اثر در فراهم کردن یا پدید آوردن اثرهای دیگری که در ماده دوم این قانون درج شده است.

- ماده ۶: اثری که با همکاری دو یا چند پدیدآورنده به وجود آمده باشد و کار یکایک آنان جدا و متمایز نباشد، اثر مشترک نامیده می شود و حقوق ناشی از آن حق مشاع پدیدآورندگان است.
- ماده ۷: نقل از اثرهایی که انتشار یافته است و استناد به آنها به مقاصد ادبی و علمی و فنی و آموزشی و تربیتی و به صورت انتقاد و تقریظ با ذکر مأخذ در حدود متعارف مجاز است.
- تبصره: ذکر مأخذ در مورد جزوه هایی که برای تدریس در مؤسسات آموزشی توسط معلمان آنها تهیه و تکثیر می شود الزامی نیست مشروط بر اینکه جنبه انتفاعی نداشته باشد.
- ماده ۸: کتابخانه های عمومی و مؤسسات جمع آوری نشریات و مؤسسات علمی و آموزشی که به صورت غیر انتفاعی اداره می شوند می توانند طبق آیین نامه ای که به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید از اثرهای مورد حمایت این قانون از راه عکسبرداری یا طرق مشابه آن به میزان مورد نیاز و متناسب با فعالیت خود نسخه برداری کند.
- ماده ۹: وزارت اطلاعات^۱ می تواند اثری را که قبل از تصویب این قانون پخش کرده و یا اجازه انتشار داده است پس از تصویب این قانون نیز کماکان مورد استفاده قرار دهد.
- ماده ۱۰: وزارت آموزش و پرورش می تواند کتاب های درسی را که قبل از تصویب این قانون به موجب قانون کتاب های درسی چاپ و منتشر کرده است کماکان مورد استفاده قرار دهد.
- ماده ۱۱: نسخه برداری از اثرهای مورد حمایت این قانون، مذکور در بند ۱ از ماده ۲ و ضبط برنامه های رادیویی و تلویزیونی فقط در صورتی که برای استفاده شخصی و غیر انتفاعی باشد مجاز است.

فصل سوم: مدت حمایت از حق پدیدآورنده و حمایت های قانونی دیگر

- ماده ۱۲: (اصلاحیه سال ۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی) مدت استفاده از حقوق مادی پدیدآورنده موضوع این قانون که به موجب وصایت یا وراثت منتقل می شود از تاریخ مرگ پدیدآورنده پنجاه سال است و اگر وارثی وجود نداشته باشد یا بر اثر وصایت به کسی منتقل نشده باشد برای همان مدت به منظور استفاده عمومی در اختیار حاکم اسلامی (ولی فقیه) قرار می گیرد.
- تبصره - (اصلاحیه سال ۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی) مدت حمایت اثر مشترک موضوع ماده (۶) این قانون پنجاه سال بعد از فوت آخرین پدیدآورنده خواهد بود ...
- ماده ۱۳: حقوق مادی اثرهایی که در نتیجه سفارش پدید می آید تا پنجاه سال از تاریخ پدید آمدن اثر متعلق به سفارش دهنده، است مگر آنکه برای مدت کمتر یا ترتیب محدودتری توافق شده باشد.
- تبصره: پاداش و جایزه نقدی و امتیازاتی که در مسابقات علمی و هنری و ادبی طبق شرایط مسابقه به آثار مورد حمایت این قانون موضوع این ماده تعلق می گیرد متعلق به پدیدآورنده خواهد بود.
- ماده ۱۴: انتقال گیرنده حق پدیدآورنده می تواند تا پنجاه سال پس از واگذاری از این حق استفاده کند مگر اینکه برای مدت کمتر توافق شده باشد.
- تبصره: پاداش و جایزه نقدی و امتیازاتی که در مسابقات علمی و هنری و ادبی طبق شرایط مسابقه به آثار مورد حمایت این قانون موضوع این ماده تعلق می گیرد متعلق به پدیدآورنده خواهد بود.

۱ - در زمان تصویب قانون مذکور، منظور از وزارت اطلاعات، وزارت اطلاعات و جهانگردی بوده است که در تاریخ ۱۳۴۲/۱۲/۲۷ به منظور هدایت افکار عمومی و تمرکز کلیه امور و وسایل تبلیغاتی و انتشاراتی با تبدیل اداره کل انتشارات و تبلیغات به یک وزارتخانه ایجاد شد. برخی از سازمان های وابسته به وزارت اطلاعات و جهانگردی عبارت بودند از سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران، شرکت سهامی چاپخانه وزارت اطلاعات و جهانگردی، سازمان خبرگزاری پارس، شرکت سهامی تاسیسات جهانگردی.

ماده ۱۵: در مورد مواد ۱۳ و ۱۴ پس از انقضای مدت‌های مندرج در آن مواد استفاده از حق مذکور در صورت حیات پدیدآورنده متعلق به خود و در غیر این صورت تابع ترتیب مقرر در ماده ۱۲ خواهد بود.

ماده ۱۶: در موارد زیر حقوق مادی پدیدآورنده از تاریخ نشر یا عرضه به مدت پنجاه سال مورد حمایت این قانون خواهد بود:

۱. اثرهای سینمایی یا عکاسی.

۲. هرگاه اثر متعلق به شخص حقوقی باشد یا حق استفاده از آن به شخص حقوقی واگذار شده باشد.

ماده ۱۷: نام و عنوان و نشانه ویژه‌ای که معرف اثر است از حمایت این قانون برخوردار خواهد بود و هیچ کس نمی‌تواند آنها را برای اثر دیگری از همان نوع یا مانند آن به ترتیبی که القای شبهه کند بکار برد.

ماده ۱۸: انتقال گیرنده و ناشر و کسانی که طبق این قانون اجازه استفاده یا استناد یا اقتباس از اثری را به منظور انتفاع دارند باید نام پدیدآورنده را با عنوان و نشانه ویژه معرف اثر همراه اثر یا روی نسخه اصلی یا نسخه های چاپی یا تکثیر شده به روش معمول و متداول اعلام و درج نمایند مگر اینکه پدیدآورنده به ترتیب دیگری موافقت کرده باشد.

ماده ۱۹: هرگونه تغییر یا تحریف در اثرهای مورد حمایت این قانون و نشر آن بدون اجازه پدیدآورنده ممنوع است.

ماده ۲۰: چاپخانه‌ها و بنگاه‌های ضبط صوت و کارگاه‌ها و اشخاصی که به چاپ یا نشر یا پخش و یا ضبط و یا تکثیر اثرهای مورد حمایت این قانون می‌پردازند باید شماره دفعات چاپ و تعداد نسخه کتاب یا ضبط یا تکثیر یا پخش یا انتشار و شماره مسلسل روی صفحه موسیقی و صدا را بر تمام نسخه‌هایی که پخش می‌شود با ذکر تاریخ و نام چاپخانه یا بنگاه و کارگاه مربوط بر حسب مورد درج نمایند.

ماده ۲۱: پدیدآورندگان می‌توانند اثر و نام و عنوان و نشانه ویژه اثر خود را در مراکزی که وزارت فرهنگ و هنر با تعیین نوع آثار آگهی می‌نماید به ثبت برسانند.

آیین‌نامه چگونگی و ترتیب انجام یافتن تشریفات ثبت و همچنین مرجع پذیرفتن درخواست ثبت به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۲: حقوق مادی پدیدآورنده موقعی از حمایت این قانون برخوردار خواهد بود که اثر برای نخستین بار در ایران چاپ یا پخش یا نشر یا اجرا شده باشد و قبلاً در هیچ کشوری چاپ یا نشر یا پخش و یا اجرا نشده باشد.

فصل چهارم: تخلفات و مجازات‌ها

ماده ۲۳: هرکس تمام یا قسمتی از اثر دیگری را که مورد حمایت این قانون است به نام خود یا به نام پدیدآورنده بدون اجازه او و یا عالم‌عامداً به نام شخص دیگری غیر از پدیدآورنده نشر یا پخش یا عرضه کند به حبس تأدیبی از شش ماه تا سه سال محکوم خواهد شد.

ماده ۲۴: هرکس بدون اجازه ترجمه دیگری را به نام خود یا دیگری چاپ و پخش و نشر کند به حبس تأدیبی از سه ماه تا یک سال محکوم خواهد شد.

ماده ۲۵: متخلفین از مواد ۲۰ و ۱۹ و ۱۸ و ۱۷ این قانون به حبس تأدیبی از سه ماه تا یک سال محکوم خواهند شد.

ماده ۲۶: نسبت به متخلفان از مواد ۲۰ و ۱۹ و ۱۸ و ۱۷۰ این قانون در مواردی که به سبب سپری شدن مدت حق پدیدآورنده استفاده از اثر با رعایت مقررات این قانون برای همگان آزاد است. وزارت فرهنگ و هنر عنوان شاکی خصوصی را خواهد داشت.

ماده ۲۷: شاکی خصوصی می‌تواند از دادگاه صادر کننده حکم نهایی درخواست کند که مفاد حکم در یکی از روزنامه‌ها به انتخاب و هزینه او آگهی شود.

ماده ۲۸: هرگاه متخلف از این قانون شخص حقوقی باشد علاوه بر تعقیب جزایی شخص حقیقی مسئول که جرم ناشی از تصمیم او باشد خسارت شاکی خصوصی از اموال شخص حقوقی جبران خواهد شد و در صورتی که اموال شخص حقوقی به تنهایی تکافو نکند مابه‌التفاوت از اموال مرتکب جرم جبران می‌شود.

ماده ۲۹: مراجع قضایی می‌توانند ضمن رسیدگی به شکایت شاکی خصوصی نسبت به جلوگیری از نشر و پخش و عرضه آثار مورد شکایت و ضبط آن دستور لازم به ضابطین دادگستری بدهند.

ماده ۳۰: اثرهایی که پیش از تصویب این قانون پدید آمده از حمایت این قانون برخوردار است اشخاصی که بدون اجازه از اثرهای دیگران تا تاریخ تصویب این قانون استفاده یا بهره‌برداری کرده‌اند حق نشر یا اجرا یا پخش یا تکثیر یا ارائه مجدد یا فروش آن آثار را ندارند مگر با اجازه پدیدآورنده یا قائم مقام او با رعایت این قانون، متخلفین از حکم این ماده و همچنین کسانی که برای فرار از کیفر به تاریخ مقدم بر تصویب این قانون اثر را به چاپ رسانند یا ضبط یا تکثیر یا از آن بهره‌برداری کنند به کیفر مقرر در ماده ۲۳ محکوم خواهند شد.

دعوی و شکایاتی که قبل از تصویب این قانون در مراجع قضایی مطرح گردیده به اعتبار خود باقی است.

ماده ۳۱: تعقیب بزه‌های مذکور در این قانون با شکایت شاکی خصوصی شروع و با گذشت او موقوف می‌شود.

ماده ۳۲: مواد ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ قانون مجازات عمومی ملغی است.

ماده ۳۳: آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون از طرف وزارت فرهنگ و هنر و وزارت دادگستری و وزارت اطلاعات تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد

رسید.

قانون فوق مشتمل بر سی و سه ماده و سه تبصره پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ روز دوشنبه سوم آذر ماه ۱۳۴۸ در جلسه روز پنجشنبه یازدهم

دی‌ماه یک هزار و سیصد و چهل و هشت شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

بخش چهارم: قانون حمایت از حقوق پدید آورندگان نرم افزارهای رایانه‌ای

تاریخ تصویب: ۱۳۷۹/۱۰/۴ - مجلس شورای اسلامی

ماده ۱ - حق نشر، عرضه، اجرا و حق بهره برداری مادی و معنوی نرم افزار رایانه‌ای متعلق به پدید آورنده آن است. نحوه تدوین و ارائه داده‌ها در محیط قابل پردازش رایانه‌ای نیز مشمول احکام نرم افزار خواهد بود. مدت حقوق مادی پنجاه (۵۰) سال از تاریخ پدید آوردن نرم افزار و مدت حقوق معنوی نامحدود است.

ماده ۲ - در صورت وجود شرایط مقرر در قانون ثبت علائم و اختراعات، نرم افزار به عنوان اختراع شناخته می‌شود، آیین‌نامه مربوط به این ماده به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۳ - نام، عنوان و نشانه ویژه‌ای که معرف نرم افزار است از حمایت این قانون برخوردار است و هیچ کس نمی‌تواند آنها را برای نرم افزار دیگری از همان نوع یا مانند آن به ترتیبی که القای شبهه کند بکار برد در غیر این صورت به مجازات مقرر در ماده (۱۳) این قانون محکوم خواهد شد.

ماده ۴ - حقوق ناشی از آن بخش از نرم افزاری که به واسطه نرم افزارهای دیگر پدید می‌آید متعلق به دارنده حقوق نرم افزارهای واسط نیست.

ماده ۵ - پدید آوردن نرم افزارهای مکمل و سازگار با دیگر نرم افزارها با رعایت حقوق مادی نرم افزارهای اولیه مجاز است.

ماده ۶ - پدید آوردن نرم افزارها ممکن است ناشی از استخدام و یا قرارداد باشد در این صورت:

الف - باید نام پدید آورنده توسط متقاضی ثبت به مراجع یاد شده در این قانون به منظور صدور گواهی ثبت، اعلام شود.

ب - اگر هدف از استخدام یا انعقاد قرارداد، پدید آوردن نرم افزار مورد نظر بوده و یا پدید آوردن آن جزء موضوع قرارداد باشد، حقوق مادی مربوط و

حق تغییر و توسعه نرم افزار متعلق به استخدام کننده یا کارفرما است، مگر اینکه در قرارداد به صورت دیگری پیش بینی شده باشد.

ماده ۷ - تهیه نسخه‌های پشتیبان و همچنین تکثیر نرم افزاری که به طریق مجاز برای استفاده شخصی تهیه شده است چنانچه به طور همزمان مورد استفاده قرار نگیرد، بلا مانع است.

ماده ۸ - ثبت نرم افزارهای موضوع مواد (۱) و (۲) این قانون پس از صدور تأییدیه فنی توسط شورای عالی انفورماتیک حسب مورد توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و یا مرجع ثبت شرکت‌ها انجام می‌پذیرد.

ماده ۹ - دعوی نقض حقوق مورد حمایت این قانون، در صورتی در مراجع قضایی مسموع است که پیش از اقامه دعوی، تأییدیه فنی یاد شده در ماده

(۸) این قانون صادر شده باشد. در مورد حق اختراع، علاوه بر تأییدیه مزبور، تقاضای ثبت نیز باید به مرجع ذی ربط تسلیم شده باشد.

ماده ۱۰ - برای صدور تأییدیه فنی موضوع ماده (۸) در مورد نرم افزارهایی که پدید آورنده آن مدعی اختراع بودن آن است، کمیته‌ای به نام «کمیته حق اختراع» زیر نظر شورای عالی انفورماتیک تشکیل می‌شود. اعضای این کمیته مرکب از سه کارشناس ارشد نرم افزار به عنوان نمایندگان شورای عالی، نماینده سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و یک کارشناس حقوقی به انتخاب شورای عالی انفورماتیک خواهد بود.

ماده ۱۱ - شورا مکلف است از صدور تأییدیه فنی برای نرم افزارهایی که به تشخیص وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خلاف اخلاق اسلامی و عفت

عمومی و سلامت شخصیت کودکان و نوجوانان باشند خودداری کند. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید ظرف دو هفته راجع به استعمال کتبی شورای عالی انفورماتیک اعلام نظر کند.

ماده ۱۲ - به منظور حمایت عملی از حقوق یاد شده در این قانون، نظم بخشی و ساماندهی فعالیت‌های تجاری رایانه‌ای مجاز، نظام صنفی رایانه‌ای

توسط اعضای صنف یاد شده تحت نظارت شورا به وجود خواهد آمد. مجازات‌های مربوط به تخلفات صنفی مربوط، برابر مجازات‌های جرایم یاد شده در لایحه قانونی امور صنفی - مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ و اصلاحیه‌های آن - خواهد بود.

ماده ۱۳ - هرکس حقوق مورد حمایت این قانون را نقض نماید علاوه بر جبران خسارت به حبس از نود و یک روز تا شش ماه و جزای نقدی از ده

میلیون (۱۰ ۰۰۰ ۰۰۰) تا پنجاه میلیون (۵۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال محکوم می‌گردد.

تبصره - خسارات شاکی خصوصی از اموال شخص مرتکب جرم جبران می شود.

ماده ۱۴ - شاکی خصوصی می تواند تقاضا کند مفاد حکم دادگاه در یکی از روزنامه ها با انتخاب و هزینه او آگهی شود.

ماده ۱۵ - رسیدگی جرم مذکور در ماده (۱۳) با شکایت شاکی خصوصی آغاز و با گذشت او موقوف می شود.

ماده ۱۶ - حقوق مذکور در ماده (۱) در صورتی مورد حمایت این قانون خواهد بود که موضوع برای نخستین بار در ایران تولید و توزیع شده باشد.

ماده ۱۷ - آیین نامه اجرایی این قانون شامل مواردی از قبیل چگونگی صدور گواهی ثبت و تأییدیه فنی و هزینه های مربوط همچنین نحوه تشکیل نظام صنفی رایانه ای، به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و با هماهنگی وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی و دادگستری به تصویب وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر هفده ماده و یک تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۹/۱۰/۴ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ

۱۳۷۹/۱۰/۱۰ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

بخش پنجم: از آیین نامه اجرایی مواد (۲) و (۱۷) قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه‌ای

قسمت اول (مواد ۱ تا ۳۱)

مصوبه ۱۳۸۳/۴/۲۱ - هیأت وزیران

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وزارت دادگستری وزارت بازرگانی - وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۳/۴/۲۱ بنا به پیشنهاد شماره ۰۵،۲۰۰۹۷ مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۹ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و به استناد مواد (۲) و (۱۷) قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزار مصوب ۱۳۷۹، آیین نامه اجرایی مواد یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

قسمت اول ثبت نرم افزار

بخش اول تعاریف مربوط به ثبت نرم افزار:

- ماده ۱ در این آیین نامه منظور از کلمه «قانون» قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه‌ای مصوب ۱۳۷۹ می باشد.
- ماده ۲ نرم افزار عبارت است از مجموعه برنامه های رایانه‌ای، رویه ها، دستورالعمل ها و مستندات مربوط به آنها و نیز اطلاعات مربوط به عملیات یک سیستم رایانه‌ای که دارای کاربری مشخص بوده و بر روی یکی از حاملهای رایانه‌ای ضبط شده باشد.
- تبصره ۱ آثار و محصولات نرم افزاری نوشتاری، صوتی و تصویری که با کمک نرم افزار پردازش شده و به صورت یک پدیده مستقل تهیه و ارائه شود نیز مشمول این آیین نامه خواهد بود.
- تبصره ۲ خلق عملیات نرم افزاری در ذهن یا بیان مخلوق ذهنی بدون اینکه برنامه های رایانه‌ای و مستندات و دستورالعمل های آن تدوین شده باشد، نرم افزار محسوب نمی شود و برای خالق آن حقوقی ایجاد نمی نماید.
- ماده ۳ پدیدآورنده نرم افزار شخص یا اشخاصی هستند که بر اساس دانش و ابتکار خود کلیه مراحل مربوط اعم از تحلیل، طراحی، ساخت و پیاده سازی نرم افزار را انجام دهند.
- ماده ۴ حقوق معنوی نرم افزار رایانه‌ای بدون اینکه منحصر به این تعبیر باشد عبارت است از حق انتساب نرم افزار به پدیدآورنده آن و محدود به زمان و مکان نیست و غیر قابل انتقال است.
- ماده ۵ حقوق مادی نرم افزار رایانه‌ای بدون اینکه منحصر به مصادیق زیر باشد عبارت از حق استفاده شخصی، حق نشر، حق عرضه، حق اجرا، حق تکثیر و هر گونه بهره برداری اقتصادی است و قابل نقل و انتقال می باشد.
- ماده ۶ نشر عبارت است از قرار دادن نرم افزار در معرض استفاده عموم اعم از اینکه بر روی یکی از حاملهای رایانه‌ای، تکثیر شده یا به منظور فوق در محیطهای رایانه‌ای قابل استفاده برای دیگران قرار داده شود.

ماده ۷ عرضه عبارت است از ارائه نرم افزار برای استفاده شخص یا اشخاص معین دیگر در زمان یا مکان محدود و برای بهره برداری مشخص.
ماده ۸ اجرا عبارت است از استفاده عملی و کاربردی از نرم افزار در محیط های رایانه ای.
بخش دوم حقوق پدیدآورنده:

ماده ۹ حقوق مادی و معنوی نرم افزار به پدیدآورنده تعلق دارد. استفاده از تمام یا قسمتی از حقوق مادی موضوع قانون برای مدت ۳۰ سال یا کمتر، با قید شرط یا بدون شرط به اشخاص دیگر قابل نقل و انتقال می باشد. اشخاصی که به ترتیب فوق اجازه نشر یا عرضه یا اجرای نرم افزاری را که دیگری پدیدآورده است به دست آورده اند مکلفند نام پدیدآورنده را نیز در نسخ عرضه شده ذکر نمایند مگر اینکه با پدیدآورنده به گونه ای دیگر توافق شده باشد.
ماده ۱۰ نرم افزار ممکن است به سفارش شخص حقیقی یا حقوقی پدید آمده باشد. حقوق مادی نرم افزارهایی که مطابق ماده (۶) قانون پدید می آیند به مدت مقرر در ماده (۱۱) قانون (۳۰ سال) متعلق به سفارش دهنده است، مگر اینکه برای مدت کمتر یا ترتیب محدودتری توافق شده باشد ولی حقوق معنوی نرم افزارها متعلق به پدیدآورنده است.

ماده ۱۱ هرگاه اشخاص متعدد در پدیدآوردن نرم افزار مشارکت داشته باشند، چنانچه سهم مشارکت هر یک در پدیدآوردن نرم افزار مشخص باشد، حقوق مادی حاصل از آن به نسبت مشارکت به هر یک تعلق می گیرد. در صورتی که کار یکپارچه آنان جدا و متمایز نباشد اثر مشترک نامیده می شود و حقوق ناشی از آن حق مشاع پدیدآورندگان است.

تبصره هر یک از شرکاء به تنهایی یا همه آنها به اتفاق می توانند در مورد نقض حقوق موضوع قانون به مراجع قضایی صالحه مراجعه نمایند.
ماده ۱۲ استفاده از نرم افزارهای دیگر برای ایجاد نرم افزارهای سازگار و مکمل که قابلیت ها و ظرفیت ها یا کاربری جدید ایجاد کند بلامانع است و نقض حقوق پدیدآورنده نرم افزارهای دیگر محسوب نمی شود مشروط بر اینکه پدیدآورنده نرم افزار سازگار و مکمل رضایت کتبی پدیدآورندگان نرم افزارهایی که برای نخستین بار در ایران تولید و توزیع شده است را گرفته باشد.

ماده ۱۳ حقوق مادی و معنوی نرم افزارهای جدید که به واسطه نرم افزارهای دیگر پدید می آید متعلق به پدیدآورنده نرم افزار جدید است.
ماده ۱۴ پاداش، جایزه نقدی و امتیازاتی که در مسابقات علمی، هنری و ادبی طبق شرایط مسابقه به آثار مورد حمایت این آیین نامه تعلق می گیرد، متعلق به پدیدآورنده آن خواهد بود.

ماده ۱۵ اشخاصی که نرم افزاری را با تغییراتی که عرفاً نتوان آن را یک نرم افزار جدید به حساب آورد، به نام خود ثبت، تکثیر، منتشر، عرضه و یا بهره برداری نمایند، حقوق پدیدآورنده نرم افزار یادشده را نقض کرده اند.

ماده ۱۶ اشخاصی که از نام، عنوان و نشان ویژه ای که معرف نرم افزار خاصی است برای نام، عنوان و نشان نرم افزار خود بدون اخذ مجوز دارنده حقوق مادی و معنوی نرم افزار سابق و یا نماینده قانونی وی استفاده نمایند، ناقض حقوق پدیدآورنده محسوب می شوند.

ماده ۱۷ اشخاصی که با علم و اطلاع از عدم رعایت حقوق پدیدآورنده، نرم افزاری را که بدون اجازه پدیدآورنده منتشر یا عرضه شده است تهیه و مورد بهره برداری قرار دهند، ناقض حقوق پدیدآورنده محسوب می گردند.

ماده ۱۸ حق تکثیر تمام یا بخشی از نرم افزار بر روی حامل های رایانه ای متعلق به پدیدآورنده است و سایر اشخاص حتی اگر قصد نشر یا عرضه یا بهره برداری نداشته باشند مجاز به تکثیر نیستند.

ماده ۱۹ خرید و به کارگیری نرم افزارهای کپی غیرمجاز توسط دستگاه های دولتی و دیگر دستگاه ها و واحدها و سازمان های تابعه آنها که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است ممنوع می باشد. ذی حسابان دستگاه های یادشده مجاز به پرداخت هزینه خرید نرم افزارهای کپی غیرمجاز نیستند.
تبصره کارکنان دستگاه های موضوع این ماده، مجاز به نصب و بهره برداری نسخه کپی غیرمجاز نرم افزارهای مورد حمایت قانون روی رایانه های متعلق به دولت و دستگاه مرتبط نمی باشند. متخلفان از این حکم، مشمول مجازات مقرر در قانون خواهند بود.

بخش سوم اختراع نرم افزار:

ماده ۲۰ به منظور صدور تأییدیه فنی برای نرم افزارهایی که پدید آورنده مدعی اختراع آن است، در اجرای ماده (۱۰) قانون، کمیته ای با ترکیب مقرر در ماده مذکور زیر نظر شورای عالی انفورماتیک تشکیل می شود. اعضای این کمیته به مدت سه سال منصوب می شوند و انتصاب مجدد آنان نیز بلامانع است. دستورالعمل مربوط به نحوه تشکیل جلسات و اتخاذ تصمیم در کمیته مذکور به تصویب شورای عالی انفورماتیک خواهد رسید.

ماده ۲۱ در صورتی که متقاضی، مدعی اختراع نرم افزار باشد ابتدا با مراجعه به اداره مالکیت صنعتی، اظهارنامه مربوط را اخذ و تکمیل و همراه با مدارک و مستندات به اداره یادشده تسلیم و رسید دریافت می نماید. اداره مالکیت صنعتی موظف است پس از انجام تشریفات قانونی یک نسخه از اظهارنامه به همراه مدارک و مستندات را به دبیرخانه شورای عالی انفورماتیک ارسال نماید. دبیرخانه مزبور موضوع را در کمیته حق اختراع مطرح و در صورت تأیید یا عدم تأیید فنی اختراع، مراتب را به اداره مالکیت صنعتی اعلام تا مرجع مذکور حسب مورد و بر اساس ترتیبات و تشریفات مقرر در قانون ثبت علائم و اختراعات و آیین نامه های مربوط مبادرت به صدور ورقه اختراع و اعلام نتیجه نماید.

ماده ۲۲ حقوق دارنده ورقه ثبت اختراع نرم افزار همان است که در قانون ثبت علائم و اختراعات و اصلاحات بعدی آن مشخص شده است. تبصره استفاده از حقوق مندرج در قانون ثبت علائم و اختراعات مانع از برخورداری پدیدآورنده نرم افزار از حقوق موضوع قانون و مقررات این آیین نامه نخواهد بود.

بخش چهارم چگونگی صدور گواهی ثبت نرم افزار:

ماده ۲۳ دبیرخانه شورای عالی انفورماتیک با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، فرم های لازم برای تکمیل توسط متقاضی ثبت نرم افزار را تهیه تا از طریق دبیرخانه مزبور در اختیار متقاضی قرار گیرد.

ماده ۲۴ متقاضی ثبت نرم افزار پس از تکمیل فرم ها، دو نسخه از نرم افزار را به دبیرخانه تحویل داده و رسید دریافت می دارد. علاوه بر آن متقاضی باید به ازای هر نرم افزار مبلغ یک میلیون (۰۰۰،۰۰۰،۱) ریال [اصلاحیه سال ۱۳۸۹] ریال برای ثبت و یکصد زار (۱۰۰،۰۰۰) ریال برای تأیید فنی به حساب خزانه واریز و رسید آن را نیز همراه تقاضای خود تحویل دهد.

ماده ۲۵ شورای یادشده پیش از تأیید فنی، باید با ارسال یک نسخه از نرم افزار به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، عدم مخالفت نرم افزار را با اخلاق اسلامی و عفت عمومی و سلامت شخصیت کودکان و نوجوانان اعلام کند. وزارت یادشده موظف است ظرف یک ماه نظر خود را به شورا اعلام کند. تبصره چنانچه وزارت مذکور ظرف مدت یک ماه، در پاسخ به استعلام شورا قادر به اظهار نظر قطعی نباشد، موظف است ضمن اعلام دلایل خود، حداکثر ظرف سه ماه نظر قطعی خود را اعلام نماید. در غیر این صورت عدم مخالفت نرم افزار با ضوابط و مقررات فرهنگی از جمله اخلاق اسلامی، عفت عمومی و سلامت شخصیت کودکان و نوجوانان مورد تأیید تلقی خواهد شد.

ماده ۲۶ شورا پس از دریافت تأییدیه وزارت مورد اشاره موظف است حداکثر ظرف سه ماه نسبت به بررسی فنی نرم افزار اقدام و نظر خود را به وزارت یادشده اعلام نماید. عدم اعلام نظر شورا در مهلت مقرر به منزله تأیید فنی است.

ماده ۲۷ وزارت مذکور موظف است حداکثر ظرف دو هفته پس از دریافت تأییدیه فنی شورا نسبت به ثبت نرم افزار و صدور گواهی ثبت به نام متقاضی اقدام نماید.

تبصره ۱ دارنده گواهینامه ثبت نرم افزار می تواند شخصاً با مراجعه به وزارت تقاضا نماید حقوق مادی نرم افزار به شخص دیگری منتقل شود. در این صورت وزارت موظف است مراتب نقل و انتقال را ثبت و در گواهینامه ثبت نرم افزار درج نماید.

تبصره ۲ وزارت موظف است مراتب ثبت و تغییرات مالکیت حقوق مادی نرم افزار را در جایگاه اینترنتی که به همین منظور ایجاد گردیده است درج کند.

ماده ۲۸ چنانچه پدیدآورنده، مدعی اختراع نرم افزار باشد، پس از طی مراحل مذکور در ماده (۲۱) نرم افزار کمیته حق اختراع مذکور در ماده (۱۰) قانون مورد بررسی قرار گرفته و مراتب تأیید یا عدم تأیید در فرم مربوط درج می گردد. ابلاغ تأیید یا عدم تأیید اختراع توسط دبیرخانه شورای عالی انفورماتیک کشور به اداره مالکیت صنعتی و از آن طریق به متقاضی صورت می گیرد.

ماده ۲۹ شورای عالی انفورماتیک و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلفند از نسخ نرم افزارهایی که جهت تأیید و ثبت در اختیار آنها قرار می گیرد به نحوی محافظت نمایند که مندرجات آن جز با رضایت مالک حقوق مادی نرم افزار در دسترس سایر اشخاص قرار نگیرد. اشخاصی که در دبیرخانه شورا و وزارت مذکور متهم به اهمال و سوءاستفاده باشند، با شکایت مالک به عنوان ناقض حقوق وی تحت تعقیب قرار خواهند گرفت. به علاوه تخلف این قبیل اشخاص حسب مورد در هیأت های رسیدگی به تخلفات اداری یا هیأت های انضباطی مشابه رسیدگی و مجازات اداری مقرر نیز در مورد آنان اعمال خواهد شد.

تبصره در موارد اختراع، موضوع تابع قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۳۰ قبول تقاضای ثبت اختراع و نیز ثبت نرم افزار، مانع اعتراض و ادعای حق از ناحیه اشخاص دیگر نخواهد بود و افراد ذی حق می توانند به مراجع صالحه قضایی مراجعه نمایند.

ماده ۳۱ چنانچه متقاضی ثبت نرم افزار نسبت به تصمیم شورای عالی انفورماتیک و یا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعتراض داشته باشد حسب مورد می تواند در شورای یادشده و یا کمیته ای که توسط وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی تعیین می شود تقاضای تجدید نظر و رسیدگی مجدد نماید.

بخش ششم: قانون جرائم رایانه‌ای

بخش یکم جرائم و مجازات‌ها

فصل یکم جرائم علیه محرمانگی داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی

مبحث یکم دسترسی غیرمجاز

ماده (۱) هرکس به طور غیرمجاز به داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی که به وسیله تدابیر امنیتی حفاظت شده است دسترسی یابد، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

مبحث دوم شنود غیرمجاز

ماده (۲) هرکس به طور غیرمجاز محتوای در حال انتقال ارتباطات غیرعمومی در سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا امواج الکترومغناطیسی یا نوری را شنود کند، به حبس از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از ده تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

مبحث سوم جاسوسی رایانه‌ای

ماده (۳) هرکس به طور غیرمجاز نسبت به داده‌ای سری در حال انتقال یا ذخیره شده در سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده مرتکب اعمال زیر شود، به مجازات‌های مقرر محکوم خواهد شد:

الف) دسترسی به داده‌ای مذکور یا تحصیل آنها یا شنود محتوای سری در حال انتقال، به حبس از یک تا سه سال یا جزای نقدی از بیست تا شصت میلیون ریال یا هر دو مجازات.

ب) در دسترس قرار دادن داده‌ای مذکور برای اشخاص فاقد صلاحیت، به حبس از دو تا ده سال.

ج) افشا یا در دسترس قرار دادن داده‌ای مذکور برای دولت، سازمان، شرکت یا گروه بیگانه یا عاملان آنها، به حبس از پنج تا پانزده سال.

تبصره ۱- داده‌ای سری داده‌ای است که افشای آنها به امنیت کشور یا منافع ملی لطمه می‌زند.

تبصره ۲- آئین نامه نحوه تعیین و تشخیص داده‌ای سری و نحوه طبقه بندی و حفاظت آنها ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط وزارت اطلاعات با همکاری وزارتخانه‌های دادگستری، کشور، ارتباطات و فناوری اطلاعات و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تهیه و به تصویب هیئت دولت خواهد رسید.

ماده (۴) هرکس به قصد دسترسی به داده‌ای سری موضوع ماده (۳) این قانون، تدابیر امنیتی سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی را نقض کند، به حبس از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از ده تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده (۵) چنانچه مأموران دولتی که مسئول حفظ داده‌ای سری مقرر در ماده (۳) این قانون یا سیستم‌های مربوط هستند و به آنها آموزش لازم داده شده است یا داده‌ها یا سیستم‌های مذکور در اختیار آنها قرار گرفته است بر اثر بی احتیاطی، بی مبالایی یا عدم رعایت تدابیر امنیتی موجب دسترسی اشخاص فاقد صلاحیت به داده‌ها، حامل‌های داده یا سیستم‌های مذکور شوند، به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات و انفصال از خدمت از شش ماه تا دو سال محکوم خواهند شد.

فصل دوم جرائم علیه صحت و تمامیت داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی

مبحث یکم جعل رایانه‌ای

ماده (۶) هر کس به طور غیرمجاز مرتکب اعمال زیر شود، جاعل محسوب و به حبس از یک تا پنج سال یا جزای نقدی از بیست تا یکصد میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد:

الف) تغییر داده‌ای قابل استناد یا ایجاد یا وارد کردن متقلبانه داده‌ها.

ب) تغییر داده‌ها یا علایم موجود در کارت‌های حافظه یا قابل پردازش در سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا تراشه‌ها یا ایجاد یا وارد کردن متقلبانه داده‌ها یا علایم به آنها.

ماده (۷) هر کس با علم به مجعول بودن داده‌ها یا کارت‌ها یا تراشه‌ها از آنها استفاده کند، به مجازات مندرج در ماده فوق محکوم خواهد شد.

مبحث دوم تخریب و اخلال در داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی

ماده (۸) هر کس به طور غیرمجاز داده دیگری را از سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده حذف یا تخریب یا مختل یا غیرقابل پردازش کند به حبس از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از ده تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده (۹) هر کس به طور غیرمجاز با انجام اعمالی از قبیل وارد کردن، انتقال دادن، پخش، حذف کردن، متوقف کردن، دست‌کاری یا تخریب داده‌ها یا امواج الکترومغناطیسی یا نوری، سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی دیگری را از کار بیاندازد یا کارکرد آنها را مختل کند، به حبس از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از ده تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده (۱۰) هر کس به طور غیرمجاز با انجام اعمالی از قبیل مخفی کردن داده‌ها، تغییر گذرواژه یا رمزنگاری داده‌ها مانع دسترسی اشخاص مجاز به داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی شود، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده (۱۱) هر کس به قصد به خطر انداختن امنیت یا آسایش عمومی اعمال مذکور در مواد (۸)، (۹) و (۱۰) این قانون را علیه سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی که برای ارائه خدمات ضروری عمومی به کار می‌روند، از قبیل خدمات درمانی، آب، برق، گاز، مخابرات، حمل و نقل و بانکداری مرتکب شود، به حبس از سه تا ده سال محکوم خواهد شد.

فصل سوم سرقت و کلاهبرداری مرتبط با رایانه

ماده (۱۲) هر کس به طور غیرمجاز داده‌ای متعلق به دیگری را برآید، چنانچه عین داده‌ها در اختیار صاحب آن باشد، به جزای نقدی از یک تا بیست میلیون ریال و در غیر این صورت به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده (۱۳) هر کس به طور غیرمجاز از سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی با ارتکاب اعمالی از قبیل وارد کردن، تغییر، محو، ایجاد یا متوقف کردن داده‌ها یا مختل کردن سیستم وجه یا مال یا منفعت یا خدمات یا امتیازات مالی برای خود یا دیگری تحصیل کند علاوه بر رد مال به صاحب آن به حبس از یک تا پنج سال یا جزای نقدی از بیست تا یکصد میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

فصل چهارم جرائم علیه عفت و اخلاق عمومی

ماده (۱۴) هر کس به وسیله سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده محتویات مستهجن را تولید، ارسال، منتشر، توزیع یا معامله کند یا به قصد ارسال یا انتشار یا تجارت تولید یا ذخیره یا نگهداری کند، به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصره ۱ ارتکاب اعمال فوق در خصوص محتویات مبتذل موجب محکومیت به حداقل یکی از مجازات‌های فوق می‌شود. محتویات و آثار مبتذل به آثاری اطلاق می‌گردد که دارای صحنه‌ها و صور قبیحه باشد.

تبصره ۲ هرگاه محتویات مستهجن به کمتر از ده نفر ارسال شود، مرتکب به یک تا پنج میلیون ریال جزای نقدی محکوم خواهد شد.

تبصره ۳ چنانچه مرتکب اعمال مذکور در این ماده را حرفه خود قرار داده باشد یا به طور سازمان یافته مرتکب شود چنانچه مفسد فی الارض شناخته نشود، به حداکثر هر دو مجازات مقرر در این ماده محکوم خواهد شد.

تبصره ۴ محتویات مستهجن به تصویر، صوت یا متن واقعی یا غیرواقعی اطلاق می شود که بیانگر برهنگی کامل زن یا مرد یا اندام تناسلی یا آمیزش یا عمل جنسی انسان است.

ماده (۱۵) هرکس از طریق سیستم های رایانه ای یا مخابراتی یا حامل های داده مرتکب اعمال زیر شود، به ترتیب زیر مجازات خواهد شد:

الف) چنانچه به منظور دستیابی افراد به محتویات مستهجن، آنها را تحریک یا ترغیب یا تهدید یا تطمیع کند یا فریب دهد یا شیوه دستیابی به آنها را تسهیل کند یا آموزش دهد، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات. ارتکاب این اعمال در خصوص محتویات مبتذل موجب جزای نقدی از دو تا پنج میلیون ریال است.

ب) چنانچه افراد را به ارتکاب جرائم منافی عفت یا استعمال مواد مخدر یا روان گردان یا خودکشی یا انحرافات جنسی یا اعمال خشونت آمیز تحریک یا ترغیب یا تهدید یا دعوت کند یا فریب دهد یا شیوه ارتکاب یا استعمال آنها را تسهیل کند یا آموزش دهد، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات.

تبصره مفاد این ماده و ماده (۱۴) شامل آن دسته از محتویاتی نخواهد شد که برای مقاصد علمی یا هر مصلحت عقلایی دیگر تهیه یا تولید یا نگهداری یا ارائه یا توزیع یا انتشار یا معامله می شود.

فصل پنجم هتک حیثیت و نشر اکاذیب

ماده (۱۶) هرکس به وسیله سیستم های رایانه ای یا مخابراتی، فیلم یا صوت یا تصویر دیگری را تغییر دهد یا تحریف کند و آن را منتشر یا با علم به تغییر یا تحریف منتشر کند، به نحوی که عرفاً موجب هتک حیثیت او شود، به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصره چنانچه تغییر یا تحریف به صورت مستهجن باشد، مرتکب به حداکثر هر دو مجازات مقرر محکوم خواهد شد.

ماده (۱۷) هرکس به وسیله سیستم های رایانه ای یا مخابراتی صوت یا تصویر یا فیلم خصوصی یا خانوادگی یا اسرار دیگری را بدون رضایت او منتشر کند یا در دسترس دیگران قرار دهد، به نحوی که منجر به ضرر یا عرفاً موجب هتک حیثیت او شود، به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده (۱۸) هرکس به قصد اضرار به غیر یا تشویش اذهان عمومی یا مقامات رسمی به وسیله سیستم رایانه ای یا مخابراتی اکاذیبی را منتشر نماید یا در دسترس دیگران قرار دهد یا با همان مقاصد اعمالی را برخلاف حقیقت، رأساً یا به عنوان نقل قول، به شخص حقیقی یا حقوقی یا مقام های رسمی به طور صریح یا تلویحی نسبت دهد، اعم از اینکه از طریق یاد شده به نحوی از انحاء ضرر مادی یا معنوی به دیگری وارد شود یا نشود، افزون بر اعاده حیثیت به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج تا چهل میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

فصل ششم مسئولیت کیفری اشخاص

ماده (۱۹) در موارد زیر، چنانچه جرایم رایانه ای به نام شخص حقوقی و در راستای منافع آن ارتکاب یابد، شخص حقوقی دارای مسئولیت کیفری خواهد بود:

الف) هرگاه مدیر شخص حقوقی مرتکب جرم رایانه ای شود.

ب) هرگاه مدیر شخص حقوقی دستور ارتکاب جرم رایانه ای را صادر کند و جرم به وقوع پیوندد.

ج) هرگاه یکی از کارمندان شخص حقوقی با اطلاع مدیر یا در اثر عدم نظارت وی مرتکب جرم رایانه ای شود.

د) هرگاه تمام یا قسمتی از فعالیت شخص حقوقی به ارتکاب جرم رایانه ای اختصاص یافته باشد.

تبصره ۱- منظور از مدیر کسی است که اختیار نمایندگی یا تصمیم گیری یا نظارت بر شخص حقوقی را دارد.

تبصره ۲- مسئولیت کیفری شخص حقوقی مانع مجازات مرتکب نخواهد بود.

ماده (۲۰) اشخاص حقوقی موضوع ماده فوق، با توجه به شرایط و اوضاع و احوال جرم ارتكابی، میزان درآمد و نتایج حاصله از ارتكاب جرم، علاوه بر سه تا شش برابر حداکثر جزای نقدی جرم ارتكابی، به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد:

الف) چنانچه حداکثر مجازات حبس آن جرم تا پنج سال حبس باشد، تعطیلی موقت شخص حقوقی از یک تا نه ماه و در صورت تکرار جرم تعطیلی موقت شخص حقوقی از یک تا پنج سال.

ب) چنانچه حداکثر مجازات حبس آن جرم بیش از پنج سال حبس باشد، تعطیلی موقت شخص حقوقی از یک تا سه سال و در صورت تکرار جرم شخص حقوقی منحل خواهد شد.

تبصره ۱- مدیر شخص حقوقی که طبق بند «ب» این ماده منحل می‌شود، تا سه سال حق تأسیس یا نمایندگی یا تصمیم‌گیری یا نظارت بر شخص حقوقی دیگری را نخواهد داشت.

تبصره ۲- خسارات شاکی خصوصی از اموال شخص حقوقی جبران خواهد شد. در صورتی که اموال شخص حقوقی به تنهایی تکافو نکند، مابه‌التفاوت از اموال مرتکب جبران خواهد شد.

ماده (۲۱) ارائه‌دهندگان خدمات دسترسی موظفند طبق ضوابط فنی و فهرست مقرر از سوی کمیته تعیین مصادیق موضوع ماده ذیل محتوای مجرمانه اعم از محتوای ناشی از جرایم رایانه‌ای و محتوایی که برای ارتكاب جرایم رایانه‌ای بکار می‌رود را پالایش کنند. در صورتی که عمداً از پالایش محتوای مجرمانه خودداری کنند، منحل خواهند شد و چنانچه از روی بی‌احتیاطی و بی‌مبالاتی زمینه دسترسی به محتوای غیرقانونی را فراهم آورند، در مرتبه نخست به جزای نقدی از بیست تا یکصد میلیون ریال و در مرتبه دوم به جزای نقدی از یکصد میلیون تا یک میلیارد ریال و در مرتبه سوم به یک تا سه سال تعطیلی موقت محکوم خواهند شد.

تبصره «۱» چنانچه محتوای مجرمانه به وب سایت‌های مؤسسات عمومی شامل نهادهای زیر نظر ولی فقیه و قوای سه‌گانه مقننه، مجریه و قضائیه و مؤسسات عمومی غیردولتی موضوع قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۹ و الحاقات بعدی آن یا به احزاب، جمعیت‌ها، انجمن‌های سیاسی و صنفی و انجمن‌های اسلامی یا اقلیت‌های دینی شناخته شده یا به سایر اشخاص حقیقی یا حقوقی حاضر در ایران که امکان احراز هویت و ارتباط با آنها وجود دارد تعلق داشته باشد، با دستور مقام قضایی رسیدگی کننده به پرونده و رفع اثر فوری محتوای مجرمانه از سوی دارندگان، وب سایت مزبور تا صدور حکم نهایی پالایش نخواهد شد.

تبصره «۲» پالایش محتوای مجرمانه موضوع شکایت خصوصی با دستور مقام قضایی رسیدگی کننده به پرونده انجام خواهد شد.

ماده (۲۲) قوه قضائیه موظف است ظرف یک ماه از تاریخ تصویب این قانون کمیته تعیین مصادیق محتوای مجرمانه را در محل دادستانی کل کشور تشکیل دهد. وزیر یا نماینده وزارتخانه‌های آموزش و پرورش، ارتباطات و فناوری اطلاعات، دادگستری، علوم، تحقیقات و فناوری، فرهنگ و ارشاد اسلامی، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی، رئیس سازمان صدا و سیما و فرمانده نیروی انتظامی، یک نفر خبره در فناوری اطلاعات و ارتباطات به انتخاب کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی و یک نفر نماینده مجلس شورای اسلامی به انتخاب کمیسیون حقوقی و قضایی و تأیید مجلس شورای اسلامی اعضای کمیته را تشکیل خواهند داد. ریاست کمیته به عهده دادستان کل کشور خواهد بود.

تبصره ۱- جلسات کمیته حداقل هر پانزده روز یک بار و با حضور هفت نفر عضو دارای حق رأی رسمیت می‌یابد و تصمیمات کمیته با اکثریت نسبی حاضران معتبر خواهد بود.

تبصره ۲- کمیته موظف است به شکایات راجع به مصادیق پالایش شده رسیدگی و نسبت به آنها تصمیم‌گیری کند. رأی کمیته قطعی است.

تبصره ۳- کمیته موظف است هر شش ماه گزارشی در خصوص روند پالایش محتوای مجرمانه را به رؤسای قوای سه‌گانه و شورای عالی امنیت ملی تقدیم کند.

ماده (۲۳) ارائه‌دهندگان خدمات میزبانی موظفند به محض دریافت دستور کمیته تعیین مصادیق مذکور در ماده فوق یا مقام قضایی رسیدگی کننده به پرونده مبنی بر وجود محتوای مجرمانه در سیستم‌های رایانه‌ای خود از ادامه دسترسی به آن ممانعت به عمل آورند. چنانچه عمداً از اجرای دستور کمیته یا مقام قضایی خودداری کنند، منحل خواهند شد. در غیر این صورت، چنانچه در اثر بی‌احتیاطی و بی‌مبالاتی زمینه دسترسی به محتوای مجرمانه مزبور را فراهم کنند، در مرتبه نخست به جزای نقدی از بیست تا یکصد میلیون ریال و در مرتبه دوم به یکصد میلیون تا یک میلیارد ریال و در مرتبه سوم به یک تا سه سال تعطیلی موقت محکوم خواهند شد.

تبصره ارائه‌دهندگان خدمات میزبانی موظفند به محض آگاهی از وجود محتوای مجرمانه مراتب را به کمیته تعیین مصادیق اطلاع دهند.

ماده (۲۴) هرکس بدون مجوز قانونی از پهنای باند بین المللی برای برقراری ارتباطات مخابراتی مبتنی بر پروتکل اینترنتی از خارج ایران به داخل یا برعکس استفاده کند، به حبس از یک تا سه سال یا جزای نقدی از یکصد میلیون تا یک میلیارد ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

فصل هفتم سایر جرائم

ماده (۲۵) هرکس مرتکب اعمال زیر شود، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج تا بیست میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد:

- الف) تولید یا انتشار یا توزیع یا معامله داده‌ها یا نرم‌افزارها یا هر نوع ابزار الکترونیکی که صرفاً به منظور ارتکاب جرائم رایانه‌ای به کار می‌روند.
- ب) فروش یا انتشار یا در دسترس قرار دادن گذرواژه یا هر داده‌ای که امکان دسترسی غیرمجاز به داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی متعلق به دیگری را فراهم می‌کند.
- ج) آموزش نحوه ارتکاب جرایم دسترسی غیرمجاز، شنود غیرمجاز، جاسوسی رایانه‌ای و تخریب و اخلال در داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی. تبصره چنانچه مرتکب اعمال یاد شده را حرفه خود قرار داده باشد، به حداکثر هر دو مجازات مقرر در این ماده محکوم خواهد شد.

فصل هشتم تشدید مجازات‌ها

ماده (۲۶) در موارد زیر، حسب مورد مرتکب به بیش از دو سوم حداکثر یک یا دو مجازات مقرر محکوم خواهد شد:

الف) هر یک از کارمندان و کارکنان اداره‌ها و سازمان‌ها یا شوراها و یا شهرداری‌ها و موسسه‌ها و شرکت‌های دولتی و یا وابسته به دولت یا نهادهای انقلابی و بنیادها و مؤسسه‌هایی که زیر نظر ولی فقیه اداره می‌شوند و دیوان محاسبات و مؤسسه‌هایی که با کمک مستمر دولت اداره می‌شوند و یا دارندگان پایه قضایی و به طور کلی اعضا و کارکنان قوای سه گانه و همچنین نیروهای مسلح و مأموران به خدمت عمومی اعم از رسمی و غیررسمی به مناسبت انجام وظیفه مرتکب جرم رایانه‌ای شده باشند.

ب) متصدی یا متصرف قانونی شبکه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی که به مناسبت شغل خود مرتکب جرم رایانه‌ای شده باشد.

ج) داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی، متعلق به دولت یا نهادها و مراکز ارائه دهنده خدمات عمومی باشد.

د) جرم به صورت سازمان یافته ارتکاب یافته باشد.

ه) جرم در سطح گسترده‌ای ارتکاب یافته باشد.

ماده (۲۷) در صورت تکرار جرم برای بیش از دو بار دادگاه می‌تواند مرتکب را از خدمات الکترونیکی عمومی از قبیل اشتراک اینترنت، تلفن همراه، اخذ نام دامنه مرتبه بالای کشوری و بانکداری الکترونیکی محروم کند:

الف) چنانچه مجازات حبس آن جرم نود و یک روز تا دو سال حبس باشد، محرومیت از یک ماه تا یک سال.

ب) چنانچه مجازات حبس آن جرم دو تا پنج سال حبس باشد، محرومیت از یک تا سه سال.

ج) چنانچه مجازات حبس آن جرم بیش از پنج سال حبس باشد، محرومیت از سه تا پنج سال.

بخش دوم آیین دادرسی

فصل یکم صلاحیت

ماده (۲۸) علاوه بر موارد پیش‌بینی شده در دیگر قوانین، دادگاه‌های ایران در موارد زیر نیز صالح به رسیدگی خواهند بود:

الف) داده‌های مجرمانه یا داده‌هایی که برای ارتکاب جرم به کار رفته‌اند به هر نحو در سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی یا حامل‌های داده موجود در قلمرو حاکمیت زمینی، دریایی و هوایی جمهوری اسلامی ایران ذخیره شده باشد.

ب) جرم از طریق وب سایت‌های دارای دامنه مرتبه بالای کد کشوری ایران ارتکاب یافته باشد.

ج) جرم توسط هر ایرانی یا غیرایرانی در خارج از ایران علیه سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی و وب سایت‌های مورد استفاده یا تحت کنترل قوای سه‌گانه یا نهاد رهبری یا نمایندگی‌های رسمی دولت یا هر نهاد یا موسسه‌ای که خدمات عمومی ارائه می‌دهد یا علیه وب سایت‌های دارای دامنه مرتبه بالای کد کشوری ایران در سطح گسترده ارتکاب یافته باشد.

د) جرایم رایانه‌ای متضمن سوءاستفاده از اشخاص کمتر از ۱۸ سال، اعم از آنکه مرتکب یا بزه دیده ایرانی یا غیرایرانی باشد.

ماده (۲۹) چنانچه جرم رایانه‌ای در محلی کشف یا گزارش شود، ولی محل وقوع آن معلوم نباشد، دادسرای محل کشف مکلف است تحقیقات مقدماتی را انجام دهد. چنانچه محل وقوع جرم مشخص نشود، دادسرا پس از اتمام تحقیقات مبادرت به صدور قرار می‌کند و دادگاه مربوط نیز رأی مقتضی را صادر خواهد کرد.

ماده (۳۰) قوه قضاییه موظف است به تناسب ضرورت شعبه یا شعبی از دادسراها، دادگاه‌های عمومی و انقلاب، نظامی و تجدیدنظر را برای رسیدگی به جرائم رایانه‌ای اختصاص دهد.

تبصره قضات دادسراها و دادگاه‌های مذکور از میان قضاتی که آشنایی لازم به امور رایانه دارند انتخاب خواهند شد.

ماده (۳۱) در صورت بروز اختلاف در صلاحیت، حل اختلاف مطابق مقررات قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی خواهد بود.

فصل دوم جمع آوری ادله الکترونیکی

مبحث اول نگهداری داده‌ها

ماده (۳۲) ارائه دهندگان خدمات دسترسی موظفند داده‌ای ترافیک را حداقل تا شش ماه پس از ایجاد و اطلاعات کاربران را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه اشتراک نگهداری کنند.

تبصره ۱- داده ترافیک هرگونه داده‌ای است که سیستم‌های رایانه‌ای در زنجیره ارتباطات رایانه‌ای و مخابراتی تولید می‌کنند تا امکان ردیابی آنها از مبدأ تا مقصد وجود داشته باشد. این داده‌ها شامل اطلاعاتی از قبیل مبدأ، مسیر، تاریخ، زمان، مدت و حجم ارتباط و نوع خدمات مربوطه می‌شود.

تبصره ۲- اطلاعات کاربر هرگونه اطلاعات راجع به کاربر خدمات دسترسی از قبیل نوع خدمات، امکانات فنی مورد استفاده و مدت زمان آن، هویت، آدرس جغرافیایی یا پستی یا IP، شماره تلفن و سایر مشخصات فردی اوست.

ماده (۳۳) ارائه‌دهندگان خدمات میزبانی داخلی موظفند اطلاعات کاربران خود را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه اشتراک و محتوای ذخیره شده و داده ترافیک حاصل از تغییرات ایجاد شده را حداقل تا پانزده روز نگهداری کنند.

مبحث دوم حفظ فوری داده‌های رایانه‌ای ذخیره شده

ماده (۳۴) هرگاه حفظ داده‌ای رایانه‌ای ذخیره شده برای تحقیق یا دادرسی لازم باشد، مقام قضایی می‌تواند دستور حفاظت از آنها را برای اشخاصی که به نحوی تحت تصرف یا کنترل دارند صادر کند. در شرایط فوری، نظیر خطر آسیب دیدن یا تغییر یا از بین رفتن داده‌ها، ضابطان قضایی می‌توانند رأساً دستور حفاظت را صادر کنند و مراتب را حداکثر تا ۲۴ ساعت به اطلاع مقام قضایی برسانند. چنانچه هر یک از کارکنان دولت یا ضابطان قضایی یا سایر اشخاص از اجرای این دستور خودداری یا داده‌ای حفاظت شده را افشا کنند یا اشخاصی که داده‌ای مزبور به آنها مربوط می‌شود را از مفاد دستور صادره آگاه کنند، ضابطان قضایی و کارکنان دولت به مجازات امتناع از دستور مقام قضایی و سایر اشخاص به حبس از نود و یک روز تا شش ماه یا جزای نقدی از پنج تا ده میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهند شد.

تبصره ۱- حفظ داده‌ها به منزله ارائه یا افشای آنها نبوده و مستلزم رعایت مقررات مربوط است.

تبصره ۲- مدت زمان حفاظت از داده‌ها حداکثر سه ماه است و در صورت لزوم با دستور مقام قضایی قابل تمدید است.

مبحث سوم ارائه داده‌ها

ماده (۳۵) مقام قضایی می‌تواند دستور ارائه داده‌ای حفاظت شده مذکور در مواد (۳۲)، (۳۳) و (۳۴) فوق را به اشخاص یاد شده بدهد تا در اختیار ضابطان قرار گیرد. مستنکف از اجرای این دستور به مجازات مقرر در ماده (۳۴) محکوم خواهد شد.

مبحث چهارم تفتیش و توقیف داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی

ماده (۳۶) تفتیش و توقیف داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی به موجب دستور قضایی و در مواردی به عمل می‌آید که ظن قوی به کشف جرم یا شناسایی متهم یا ادله جرم وجود داشته باشد.

ماده (۳۷) تفتیش و توقیف داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی در حضور متصرفان قانونی یا اشخاصی که به نحوی آنها را تحت کنترل قانونی دارند، نظیر متصدیان سیستم‌ها انجام خواهد شد. در غیر این صورت، قاضی با ذکر دلایل دستور تفتیش و توقیف بدون حضور اشخاص مذکور را صادر خواهد کرد.

ماده (۳۸) دستور تفتیش و توقیف باید شامل اطلاعاتی باشد که به اجرای صحیح آن کمک می‌کند، از جمله اجرای دستور در محل یا خارج از آن، مشخصات مکان و محدوده تفتیش و توقیف، نوع و میزان داده‌ای مورد نظر، نوع و تعداد سخت افزارها و نرم‌افزارها، نحوه دستیابی به داده‌ای رمزنگاری یا حذف شده و زمان تقریبی انجام تفتیش و توقیف.

ماده (۳۹) تفتیش داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی شامل اقدامات ذیل می‌شود:

الف) دسترسی به تمام یا بخشی از سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی.

ب) دسترسی به حامل‌های داده از قبیل دیسک‌ها یا لوح‌های فشرده یا کارت‌های حافظه.

ج) دستیابی به داده‌ای حذف یا رمزنگاری شده.

ماده (۴۰) در توقیف داده‌ها، با رعایت تناسب، نوع، اهمیت و نقش آنها در ارتکاب جرم، به روش‌هایی از قبیل چاپ داده‌ها، کپی برداری یا تصویربرداری از تمام یا بخشی از داده‌ها، غیرقابل دسترس کردن داده‌ها با روش‌هایی از قبیل تغییر گذرواژه یا رمزنگاری و ضبط حامل‌های داده عمل می‌شود.

ماده (۴۱) در شرایط زیر سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی توقیف خواهند شد:

الف) داده‌ای ذخیره شده به سهولت در دسترسی نبوده یا حجم زیادی داشته باشد.

ب) تفتیش و تجزیه و تحلیل داده‌ها بدون سیستم سخت افزاری امکان‌پذیر نباشد.

ج) متصرف قانونی سیستم رضایت داده باشد.

د) کپی برداری از داده‌ها به لحاظ فنی امکان‌پذیر نباشد.

ه) تفتیش در محل باعث آسیب داده‌ها شود.

و) سایر شرایطی که قاضی تشخیص دهد.

ماده (۴۲) توقیف سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی متناسب با نوع و اهمیت و نقش آنها در ارتکاب جرم با روش‌هایی از قبیل تغییر گذرواژه به منظور عدم دسترسی به سیستم، پلمپ سیستم در محل استقرار و ضبط سیستم صورت می‌گیرد.

ماده (۴۳) چنانچه در حین اجرای دستور تفتیش و توقیف، تفتیش داده‌های مرتبط با جرم ارتكابی در سایر سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی که تحت کنترل یا تصرف متهم قرار دارند ضروری باشد، ضابطان با دستور مقام قضایی دامنه تفتیش و توقیف را به سیستم‌های دیگر گسترش خواهند داد و داده‌های مورد نظر را تفتیش یا توقیف خواهند کرد.

ماده (۴۴) توقیف داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی که موجب ایراد لطمه جانی یا خسارات مالی شدید به اشخاص یا اخلال در ارائه خدمات عمومی می‌شود ممنوع است.

ماده (۴۵) در جایی که اصل داده‌ها توقیف می‌شود، ذی‌نفع حق دارد پس از پرداخت هزینه از آنها کپی دریافت کند، مشروط به اینکه ارائه داده‌ای توقیف شده منافی با محرمانه بودن تحقیقات نباشد و به روند تحقیقات لطمه‌ای وارد نسازد و داده‌ها مجرمانه نباشند.

ماده (۴۶) در مواردی که اصل داده‌ها یا سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی توقیف می‌شود، قاضی موظف است با لحاظ نوع و میزان داده‌ها و نوع و تعداد سخت افزارها و نرم‌افزارهای مورد نظر و نقش آنها در جرم ارتكابی، در مهلت متناسب و متعارف نسبت به آنها تعیین تکلیف کند.

ماده (۴۷) متضرر می‌تواند در مورد عملیات و اقدام‌های مأموران در توقیف داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی، اعتراض کتبی خود را همراه با دلایل ظرف ده روز به مرجع قضایی دستور دهنده تسلیم نماید. به درخواست یاد شده خارج از نوبت رسیدگی گردیده و تصمیم اتخاذ شده قابل اعتراض است.

مبحث پنجم شنود محتوای ارتباطات رایانه‌ای

ماده (۴۸) شنود محتوای در حال انتقال ارتباطات غیرعمومی در سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی مطابق مقررات راجع به شنود مکالمات تلفنی خواهد بود.

تبصره دسترسی به محتوای ارتباطات غیرعمومی ذخیره شده، نظیر پست الکترونیکی یا پیامک در حکم شنود و مستلزم رعایت مقررات مربوط است.

فصل سوم استنادپذیری ادله الکترونیکی

ماده (۴۹) به منظور حفظ صحت و تمامیت، اعتبار و انکارناپذیری ادله الکترونیکی جمع آوری شده، لازم است مطابق آیین‌نامه مربوط از آنها نگهداری و مراقبت به عمل آید.

ماده (۵۰) چنانچه داده‌ای رایانه‌ای توسط طرف دعوا یا شخص ثالثی که از دعوا آگاهی نداشته، ایجاد یا پردازش یا ذخیره یا منتقل شده باشد و سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی مربوط به نحوی درست عمل کند که به صحت و تمامیت، اعتبار و انکارناپذیری داده‌ها خدشه وارد نشده باشد، قابل استناد خواهند بود.

ماده (۵۱) کلیه مقررات مندرج در فصل‌های دوم و سوم این بخش، علاوه بر جرایم رایانه‌ای شامل سایر جرایمی که ادله الکترونیکی در آنها مورد استناد قرار می‌گیرند نیز می‌شود.

بخش سوم سایر مقررات

ماده (۵۲) به منظور ارتقای همکاری‌های بین‌المللی در زمینه جرائم رایانه‌ای، وزارت دادگستری موظف است با همکاری وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات اقدامات لازم را در زمینه تدوین لوایح و پیگیری امور مربوط جهت پیوستن ایران به اسناد بین‌المللی و منطقه‌ای و معاهدات راجع به همکاری و معاضدت دوجانبه یا چندجانبه قضایی انجام دهد.

ماده (۵۳) در مواردی که سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی به عنوان وسیله ارتكاب جرم بکار رفته و در این قانون برای عمل مزبور مجازاتی پیش‌بینی نشده است، مطابق قوانین جزایی مربوط عمل خواهد شد.

تبصره در مواردی که در بخش دوم این قانون برای رسیدگی به جرایم رایانه‌ای مقررات خاصی از جهت آیین دادرسی پیش‌بینی نشده است طبق مقررات قانون آیین دادرسی کیفری اقدام خواهد شد.

ماده (۵۴) میزان جزای نقدی این قانون بر اساس نرخ رسمی تورم حسب اعلام بانک مرکزی هر سه سال یک بار با پیشنهاد رئیس قوه قضاییه و تصویب هیأت وزیران قابل تغییر است.

ماده (۵۵) وزارت دادگستری موظف است ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون با همکاری وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات آیین‌نامه‌های مربوط به جمع آوری و استنادپذیری ادله الکترونیکی را تهیه کند و به تصویب رئیس قوه قضاییه خواهد رسید.

ماده (۵۶) قوانین و مقررات مغایر با این قانون ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر ۵۶ ماده و ۲۵ تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ پنجم خردادماه یک هزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۳/۲۰ به تأیید شورای نگهبان رسید.

بخش هفتم: قانون تعطیل مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون اخذ مجوز قانونی دائر شده و می شود

ماده واحده - اشخاصی که بدون اخذ مجوز از مراجع قانونی اقدام به ایجاد مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی از قبیل دانشگاه، مؤسسه آموزش عالی یا تحقیقاتی، مدرسه و آموزشگاه که از وظایف وزارتخانه های فرهنگ و آموزش عالی، آموزش و پرورش، کار و امور اجتماعی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و فرهنگ و ارشاد اسلامی می باشد؛ نمایند و بعد از صدور دستور انحلال طبق ضوابط مقرر مؤسسه یا واحد مربوطه را دائر نگاه دارند، در حکم کلاهبردار محسوب و در صورت شکایت وزارتخانه مربوطه تحت تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت.

تبصره ۱ - در مورد اشخاص حقوقی، مؤسسان و مدیران عامل و هیأت مدیره و یا بالاترین مقام اجرایی تحت تعقیب و مجازات قرار خواهند گرفت.

تبصره ۲ - مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی و سایر عناوین مشابه که قبل از تصویب این قانون بدون اخذ مجوز ایجاد شده اند؛ چنانچه ظرف مدت شش ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون جهت اخذ مجوز اقدام نمایند، مشمول این قانون خواهند بود.

تبصره ۳ - آیین نامه اجرائی این قانون توسط وزارتخانه های ذی ربط ظرف مدت سه ماه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره در جلسه روز سه شنبه هفتم دی ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۲/۱۰/۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

بخش هشتم: قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت‌های

غیر مجاز می‌نمایند

ماده ۱- هر شخص حقیقی یا حقوقی که به هرگونه اعمالی برای معرفی آثار سمعی و بصری غیرمجاز به جای آثار مجاز، مبادرت نماید و یا با تکثیر بدون مجوز آثار مجاز، موجب تضییع حقوق صاحبان اثر شود، اعم از جعل برچسب رسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی الصاق شده بر روی نوار و لوح‌های فشرده صوتی و تصویری (CD) و یا تعویض نوار یا محتوای داخل کاست نوار دارای برچسب و نظایر آن، بر حسب مورد علاوه بر مجازات جعل و پرداخت خسارت وارده در جایی که تضییع حق موجب خسارت مالی است در صورت مطالبه صاحبان اثر خسارت وارده را جبران می‌کند و در هر حال به جریمه نقدی از دو میلیون (۲,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم می‌شود.

تبصره- در مرحله تشخیص عمل ارتكابی دادگاه می‌تواند نظر کارشناسی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را ملاک عمل قرار دهد.

ماده ۲- هرگونه فعالیت تجاری در زمینه تولید، توزیع، تکثیر و عرضه آثار، نوارها و لوح‌های فشرده صوتی و تصویری نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دارد. متخلفان از این امر به جریمه نقدی از ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند.

تبصره ۱- نیروی انتظامی موظف است ضمن ممانعت از فعالیت این گونه اشخاص و مراکز نسبت به پلمپ این گونه مراکز و دستگیری افراد طبق موازین قضائی اقدام نماید.

تبصره ۲- در خصوص شخصیت‌های حقوقی، بالاترین مقام اجرائی تصمیم گیرنده مسئول خواهد بود.

ماده ۳- عوامل تولید، توزیع، تکثیر و دارندگان آثار سمعی و بصری غیرمجاز اعم از این که مجوز فعالیت از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی داشته و یا بدون مجوز باشند با توجه به محتوای اثر حسب مورد علاوه بر ابطال مجوز به یکی از مجازات‌های مشروحه ذیل محکوم خواهند شد:

الف- عوامل اصلی تکثیر و توزیع عمده آثار سمعی و بصری مستهجن در مرتبه اول به یک تا سه سال حبس و ضبط تجهیزات مربوطه و یکصد میلیون (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جریمه نقدی و محرومیت اجتماعی به مدت هفت سال و در صورت تکرار به دو تا پنج سال حبس و ضبط تجهیزات مربوطه و دویست میلیون (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی و محرومیت اجتماعی به مدت ده سال محکوم می‌شوند. چنانچه عوامل فوق‌الذکر یا افراد زیر از مصادیق مفسد فی‌الارض شناخته شوند، به مجازات آن محکوم می‌گردند.

۱- تولید کنندگان آثار مستهجن با عنف و اکراه

۲- تولید کنندگان آثار مستهجن برای سوءاستفاده جنسی از دیگران

۳- عوامل اصلی در تولید آثار مستهجن

تبصره ۱- عوامل اصلی تولید آثار سمعی و بصری عبارت هستند از تهیه‌کننده (سرمایه‌گذار)، کارگردان، فیلم‌بردار، بازیگران نقش‌های اصلی.

تبصره ۲- تعداد نوار یا لوح فشرده و مانند آن بیش از «ده نسخه» به عنوان «عمده» تلقی می‌گردد.

تبصره ۳- سایر عوامل تولید، تکثیر و توزیع موضوع بند «الف» چنانچه از مصادیق افساد فی‌الارض نباشند به مجازات شلاق از سی تا هفتاد و چهار ضربه و جزای نقدی از ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال و محرومیت اجتماعی از دو تا پنج سال محکوم می‌شوند.

تبصره ۴- تکثیر و توزیع کنندگان آثار سمعی و بصری کمتر از ده نسخه حسب مورد به جریمه نقدی از یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) تا ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال و سی تا هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم خواهند شد.

تبصره ۵- آثار سمعی و بصری «مستهجن» به آثاری گفته می‌شود که محتوای آنها نمایش برهنگی زن و مرد و یا اندام تناسلی و یا نمایش آمیزش جنسی باشد.

تبصره ۶- چنانچه تولید، تکثیر، توزیع و یا داشتن آثار مستهجن از مصادیق افساد فی الارض نباشد، مجازات مفسد فی الارض ندارد.

ب- تهیه و توزیع و تکثیر کنندگان نوارها و دیسک‌ها و لوح‌های فشرده شده و نمایش‌های مبتذل چنانچه از مصادیق افساد فی الارض نباشند، در مرتبه اول به سه ماه تا یک سال حبس و یا دو میلیون (۲,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی و در مرتبه دوم به تحمل یک سال تا سه سال حبس و یا پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا سی میلیون (۳۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی و در صورت تکرار به سه تا ده سال حبس و یا ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی و ضبط کلیه تجهیزات مربوطه بنا به مراتب به عنوان تعزیر محکوم می‌شوند.

تبصره ۱- آثار سمعی و بصری «مبتذل» به آثاری اطلاق می‌گردد که دارای صحنه‌ها و صور قبیحه بوده و مضمون مخالف شریعت و اخلاق اسلامی را تبلیغ و نتیجه‌گیری کند.

تبصره ۲- دارندگان نوارها و دیسک‌ها و لوح‌های فشرده مستهجن و مبتذل موضوع این قانون به جزای نقدی از پانصد هزار (۵۰۰,۰۰۰) ریال تا پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال و نیز ضبط تجهیزات محکوم می‌شوند و نوارها و دیسک‌ها و لوح‌های فشرده مکشوفه امحاء می‌گردد.

تبصره ۳- استفاده از صغار برای نگهداری، نمایش، عرضه، فروش و تکثیر نوارها و لوح‌های فشرده غیرمجاز موضوع این قانون موجب اعمال حداکثر مجازات‌های مقرر برای عامل خواهد بود.

ج - عوامل تهیه، تکثیر و توزیع نوارها و لوح‌های فشرده سمعی و بصری که برابر قانون باید دارای پروانه و مجوز عرضه و فروش باشند، در صورت نداشتن پروانه نمایش و مجوز عرضه و فروش ولو آنکه فاقد صحنه‌های مستهجن و مبتذل باشد، به دو میلیون (۲,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی و در صورت تکرار به پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی و ضبط کلیه تجهیزات مربوطه به عنوان تعزیر محکوم می‌شوند.

ماده ۴- هرکس با سوءاستفاده از آثار مبتذل و مستهجن تهیه شده از دیگری، وی را تهدید به افشاء و انتشار آثار مزبور نماید و از این طریق با وی زنا نماید به مجازات زناى به عنف محکوم می‌شود ولی اگر عمل ارتكابی غیر از زنا و مضمول حد باشد، حد مزبور بر وی جاری می‌گردد و در صورتی که مضمول تعزیر باشد به حداکثر مجازات تعزیری محکوم خواهد شد.

ماده ۵- مرتکبان جرائم زیر به دو تا پنج سال حبس و ده سال محرومیت از حقوق اجتماعی و هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم می‌شوند:

الف- وسیله تهدید قرار دادن آثار مستهجن به منظور سوءاستفاده جنسی، اخاذی، جلوگیری از احقاق حق یا هر منظور نامشروع و غیرقانونی دیگر.

ب - تهیه فیلم یا عکس از محل‌هایی که اختصاصی بانوان بوده و آنها فاقد پوشش مناسب می‌باشند مانند حمام‌ها و استخرها و یا تکثیر و توزیع آن.

ج- تهیه مخفیانه فیلم یا عکس مبتذل از مراسم خانوادگی و اختصاصی دیگران و تکثیر و توزیع آن.

ماده ۶- رابطه زوجیت مانع از اعمال مجازات مرتکب جرم تکثیر، انتشار و یا توزیع عمده اثر مستهجن نمی‌باشد.

ماده ۷- زیان دیده از جرائم مذکور در این قانون حق مطالبه ضرر و زیان را دارد.

دادگاه با احراز مکره بودن بزه دیده موضوع صدر ماده (۴)، ضمن صدور حکم کیفری، مرتکب را به پرداخت ارشالبکاره، مهرالمثل یا هردو (حسب مورد) محکوم می‌نماید. بزه دیده می‌تواند دعوی مطالبه هزینه درمان و ضرر و زیان وارده را در دادگاه کیفری صالحه یا دادگاه محل اقامت خود اقامه نماید.

ماده ۸- مأموران صلاحیت‌دار و ضابطان دادگستری، مدیران، کارکنان بخش‌های دولتی، عمومی، خصوصی و قضائی که بنا بر اقتضاء شغلی آثار مستهجن در اختیار آنها قرار می‌گیرد، چنانچه با سوء نیت یا برای استفاده مالی مبادرت به انتشار آنها نموده و از مصادیق مفسد فی‌الارض نباشند، به دو تا پنج سال حبس و ده سال محرومیت از حقوق اجتماعی و هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم می‌شوند.

در صورتی که موارد یادشده در اثر سهل‌انگاری افشاء گردد، مسامحه کننده به مجازات تا یک سال حبس و مجازات نقدی از ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم می‌شود.

ماده ۹- اماکن کسب، تولید و توزیع انواع آثار مستهجن (در صورت اطلاع قبلی مالک) به مدت شش ماه و در مورد آثار مبتذل به مدت سه ماه پلمپ می‌شود. در صورت برائت متهم یا صدور قرار منع تعقیب، از ملک رفع توقیف می‌شود. این دستور ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ قابل اعتراض در مرجع قضائی ذی‌صلاح می‌باشد.

ماده ۱۰- انتشار آثار مستهجن و مبتذل از طریق ارتباطات الکترونیکی و سایت‌های کامپیوتری یا وسیله و تکنیک مشابه دیگر از مصادیق تکثیر و انتشار محسوب و مرتکب حسب مورد به مجازات مقرر در این قانون محکوم می‌شود.

ماده ۱۱- رسیدگی به جرائم مشروحه موضوع این قانون در صلاحیت دادگاه‌های انقلاب است.

ماده ۱۲- کلیه وسایل و تجهیزات مربوطه که بر اساس این قانون از محکومان ضبط می‌گردد به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تحویل می‌شود و در خصوص وسایل و تجهیزات تحویل شده از سوی مراجع ذی‌صلاح در شهرستان‌ها نیز به همین نحو عمل می‌شود.

ماده ۱۳- از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین مغایر با آن از جمله قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت‌های غیرمجاز می‌نمایند مصوب ۱۳۷۲/۱۱/۲۴ ملغی‌الاثرباشد.

قانون فوق مشتمل بر سیزده ماده و دوازده تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ شانزدهم دی ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

بخش نهم: ضوابط ارائه محصولات فرهنگی دیجیتال

مرکز فناوری اطلاعات و رسانه‌های دیجیتال، حقوق و تکالیف قانونی مردم در زمینه نشر محتوای دیجیتال اعم از اطلاع رسانی، ارتباطات، تولید و عرضه دانش، آموزش و سرگرمی را مطابق ضوابط قانونی محترم می‌شمارد. همچنین برای دستیابی به اهداف سازمانی، سیاست‌های ایجابی و نظارتی خود را پیگیری می‌کند. بدیهی است با توجه به لزوم رعایت قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان و قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای، رعایت حقوق مادی و معنوی پدیدآورندگان محتوا، الزامی است. به یقین می‌توان گفت که با توسعه کمی و کیفی رسانه‌های دیجیتال، ارتقاء دانش دیجیتالی و عرضه مناسب آن می‌توان در فضای مجازی محلی، ملی و منطقه ای نقش آفرینی کرد. همچنین با آگاهی فعالان صنعت فرهنگی دیجیتال، مدیران، کارشناسان، صاحب نظران و عموم مردم از قوانین مربوطه، ضمن حاکمیت حق و عدالت، حریم افراد در جامعه رعایت می‌شود که باعث افزایش اثربخشی و بازدهی تولیدات فرهنگی شده و هزینه‌های تولید، نشر و توزیع آثار دیجیتال کاهش می‌یابد. در ادامه توضیحات بیشتری به همراه مثال‌هایی ارائه شده است که به نبایدهای تولید و ارائه محتوای آثار دیجیتالی می‌پردازد.

*** برای آگاهی بیشتر از مقررات تولید محتوای دیجیتال به کتاب "نشر دیجیتال؛ تعاریف و ضوابط" که توسط مرکز فناوری اطلاعات و رسانه‌های دیجیتال منتشر شده است مراجعه فرمایید.

بخش اول: مصادیق فنی

ماده ۱) وجود اشکال سیستمی در نصب و یا اجرای نرم افزار
 *توضیح: مراحل نصب نرم افزار باید به راحتی و بدون هیچ مشکلی صورت پذیرد. بروز هر گونه خطا و مشاهده هرگونه پیغام خطایی در ارتباط با نصب نرم افزار که منجر به عدم نصب گردد، باعث عدم تایید می گردد.

ماده ۲) عدم ارائه برنامه پیش نیاز
 تبصره ۱: « برنامه پیش نیاز » برنامه ای است که برای استفاده از نرم افزار تحت سیستم عامل های استاندارد مورد نیاز کاربر باشد

تبصره ۲: در صورت عدم ارائه نرم افزار پیش نیاز، این موضوع باید به صراحت روی بسته نرم افزار به رویت مشتری برسد

ماده ۳) عدم ارائه ی قفل یا شماره سریال برنامه
 تبصره: در مورد نرم افزارهای Bootable درج شماره سریال روی بسته یا حامل الزامی است

ماده ۴) نادرست بودن قفل یا سریال ارائه شده برای نرم افزار

ماده ۵) عدم امکان فعال سازی برنامه به جهت عدم ارتباط با پشتیبانی نرم افزار

تبصره: اگر نرم افزار نیاز به پشتیبانی داشته باشد باید زمان و فضای پشتیبانی نرم افزار کاملاً مشخص باشد

ماده ۶) نیاز به بستر نرم افزاری و شبکه ای غیر موجود یا غیرمتعارف فعلی و عدم اشاره به آن بر روی بسته نرم افزار

ماده ۷) عدم وجود سخت افزار مورد نیاز برای اجرای برنامه و عدم اشاره به آن بر روی بسته نرم افزار

ماده ۸) عدم اجرای نرم افزار

*توضیح ۱: در ارتباط با فعال ساز نرم افزار باید توضیحات لازم در این زمینه در فایل راهنما ارائه گردد. همچنین اگر فعال سازی توسط شماره سریال یا فایل خاص صورت می گیرد، آن شماره سریال یا فایل باید به راحتی در دسترس کاربر قرار داده شده و لینک مربوط به آن در صفحه اول نرم افزار موجود باشد.

*توضیح ۲: حامل نرم افزار (CD یا DVD) باید فاقد هر گونه خش بوده و استاندارد باشد. بعضاً مشاهده می شود که برخی از حامل های غیر استاندارد از قطر بیشتری برخوردار بوده که باعث ایجاد اشکال در نصب و اجرای نرم افزار می شود.

ماده ۹) عدم اجرای گزینه های موجود در نرم افزار

ماده ۱۰) ایجاد مشکل در سخت افزار و نرم افزار

ماده ۱۱) وجود بد افزار در حامل

ماده ۱۲) اجرای ناقص قطعات (صوت، فیلم، متن و...)

ماده ۱۳) ارائه تصاویر، اصوات و متون با کیفیت نامطلوب به طوری که انتقال کامل اطلاعات و استفاده مطلوب از

نرم افزار امکان پذیر نباشد

بخش دوم: مصادیق شکلی

- ماده ۱۴) عدم مطابقت اطلاعات روی بسته یا حامل نرم افزار با محتوای آن
- ماده ۱۵) عدم مطابقت عنوان پوشه یا مطلب با محتوای آن
- ماده ۱۶) وجود صفحات فاقد اطلاعات در نرم افزار
- تبصره: منظور صفحاتی هستند که تولید کننده ادعای وجود محتوا در آن صفحات را کرده باشد ولی در صفحات ادعا شده هیچ محتوایی وجود نداشته باشد.
- ماده ۱۷) عدم ارائه اتوران و صفحه نخست برای مجموعه قالبها مانند مجموعه تصاویر، مجموعه موسیقی، کتابخانه‌ها، فیلمها و...
- ماده ۱۸) عدم ارائه راهنمای نصب به زبان فارسی برای نرم افزارهای با نصب پیچیده
- *توضیح ۱: نرم افزارهایی که نصب آنها به سادگی انجام می پذیرد شامل این گزینه نمی باشد.
- *توضیح ۲: لینک فایل راهنمای نصب و یا خود آن باید با فرمت قابل استفاده برای کاربر در صفحه اول نرم افزار قرار داده شود.
- *توضیح ۳: صفحه اول نرم افزار به صفحه ای اطلاق می شود که به صورت اتوران با قرار دادن حامل در درون دستگاه اجرا می شود.
- ماده ۱۹) عدم رعایت دستورالعمل خط و زبان فارسی در روی بسته، حامل یا صفحه اول نرم افزار
- تبصره ۱: کلمات زبان فارسی باید بر کلمات زبانهای خارجی غلبه داشته باشد.
- تبصره ۲: فضای متن فارسی باید حداقل یک و نیم برابر فضای متون خارجی باشد.
- ماده ۲۰) ناقص بودن مطالب به طوری که امکان فهم مطلب را برای کاربر از بین ببرد
- ماده ۲۱) عدم ذکر شناسنامه اثر و یا ذکر نادرست آن مانند عدم ذکر رسم الخط و نام قرائت قرآن، عدم ذکر نویسنده و مترجم کتاب، عدم ذکر نام آهنگساز یا خواننده و نام آلبوم یا قطعه آهنگ و یا ذکر نادرست آنها و...
- ماده ۲۲) غلط نویسی و غلط گویی به حدی که باعث تغییر معنی و یا نامفهوم شدن متن برای کاربر شود.

بخش سوم: مصادیق محتوایی

فصل اول: مصادیق خلاف موازین دینی و اعتقادی

- ماده ۲۳) انکار یا سست کردن اصول دین مقدس اسلام و مذهب تشیع و یا اهانت به آنها
- ماده ۲۴) نفی، تحریف یا مخدوش کردن فروع دین، قرآن، سنت و احکام ضروری اسلام
- ماده ۲۵) اهانت به پیامبران الهی، اهل بیت (ع)، امام خمینی (ره)، ولی فقیه و مراجع تقلید
- ماده ۲۶) هتک حرمت مقدسات اسلام و سایر ادیان شناخته شده در قانون اساسی
- ماده ۲۷) وجود هر گونه غلط نوشتاری یا گفتاری، نقصان و اضافه در متن آیات قرآن کریم
- ماده ۲۸) تفسیر، ترجمه و یا آموزش نادرست قرآن کریم
- ماده ۲۹) وجود غلط نوشتاری یا گفتاری موثر در متن احادیث و روایات
- ماده ۳۰) ترجمه نادرست احادیث، روایات و یا برداشت نادرست از آنها
- ماده ۳۱) عدم ذکر و یا ذکر نادرست آدرس آیات و منبع و سند روایات و تفاسیر
- ماده ۳۲) عدم ذکر نام صاحب فتوا و یا ذکر نادرست یا ناقص احکام شرعی
- ماده ۳۳) آموزش نغمات و موسیقی‌های لهوی و یا استفاده از آنها در قرائت قرآن کریم، تواشیح و نغمه‌های مذهبی
- ماده ۳۴) قرائت قرآن کریم و اجرای تواشیح توسط بانوان به صورت تک خوانی و یا همخوانی به صورتی که صدای زن بر صدای مرد غلبه کند.
- تبصره: تک خوانی بانوان در قرائت قرآن کریم بصورت ترتیل در صورتی که موجب تحریک و مفسده نباشد بلامانع است.
- ماده ۳۵) استفاده از شمایل و تصاویر منسوب به اهل بیت (علیهم السلام)
- ماده ۳۶) ترویج خرافات و بدعت‌های دینی
- ماده ۳۷) انجام حرکات وهن آمیز در مراسم مذهبی مانند قمه زنی، خودزنی، عزاداری با پوشش نامناسب و یا کف زدن در مساجد
- ماده ۳۸) استفاده از عبارات وهن آمیز در مراسم مذهبی مانند کلب، سگ و...
- ماده ۳۹) استفاده از سبک‌های وهن آمیز در مراسم مذهبی مانند سبک ترانه‌های غربی
- ماده ۴۰) استفاده از مطالب شرک آلود و غلو گونه در مدح اهل بیت (ع)
- ماده ۴۱) ترویج و تبلیغ ادیان و فرق ضاله مانند فرقه‌های صوفیه، بهائیت، وهابیت و...
- تبصره: طرح عقاید و مواضع فکری ادیان و فرق ضاله جهت آشنایی افکار عمومی اگر همراه با نقد و بررسی محققانه و عالمانه باشد بلامانع است.
- ماده ۴۲) تبلیغ اشخاص و یا گروه‌های منحرف در زمینه مسائل اعتقادی و ترویج آثار آنها
- ماده ۴۳) وجود آثار مخل وحدت ملی و انسجام اسلامی مانند توهین به اهل سنت، لعن خلفا و...
- تبصره: نشر آثار علمی، استدلالی و عقیدتی که محرک احساسات منفی و برهم زننده اتحاد ملی و انسجام اسلامی نباشد بلامانع است.

فصل دوم: مصادیق خلاف موازین سیاسی - امنیتی

- ماده (۴۴) تضعیف ارکان بنیادین جمهوری اسلامی ایران (اسلامیت، جمهوریت، ولایت فقیه و قانون اساسی)
- ماده (۴۵) ترویج و تبلیغ احکام خلاف نظر حاکم اسلامی و ولی فقیه در مسائل حکومتی
- ماده (۴۶) افتراء، تهمت و توهین به شخصیت‌های رسمی عالیرتبه جمهوری اسلامی ایران و یا تحریف سخنان آنان
- ماده (۴۷) اخلال در تمامیت ارضی کشور و استفاده از عناوین جعلی برای نام‌های رسمی کشوری
- ماده (۴۸) انتشار اسناد محرمانه، خیلی محرمانه، فوق سری و سری کشور و همچنین اسنادی که انتشار آنها ممکن است به امنیت کشور یا منافع ملی صدمه برساند.
- تبصره ۱: این بند شامل قرار دادن اسناد در دسترس اشخاص فاقد صلاحیت دسترسی نیز می‌باشد.
- ماده (۴۹) سیاه نمایی درباره کارنامه، عملکرد و سیاست‌های جمهوری اسلامی ایران
- تبصره: طرح اشکالات و انتقادات و بیان نارسایی‌ها در جمهوری اسلامی جهت ریشه یابی و شناخت دقیق تر مسائل و دستیابی به راه حل‌های مناسب و سازنده با بیان استدلالی و بدون توهین و افتراء بلامانع است.
- ماده (۵۰) فعالیت‌های تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران و اخلال در وحدت و امنیت ملی
- ماده (۵۱) تمسخر و تضعیف غرور ملی و روح وطن دوستی و ایجاد روحیه یأس و خودباختگی در برابر فرهنگ، تمدن و نظام‌های استکباری
- ماده (۵۲) تحریف تاریخ اسلام، ایران و جهان
- تبصره: منظور از تحریف تاریخ کاستن یا افزودن به واقعیات تاریخی و یا تفسیر نادرست آنهاست به گونه ای که موجب انحراف کاربر از درک درست وقایع گردد.
- ماده (۵۳) تحریف تاریخ انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و اهانت به ایثارگران، شهداء، جانبازان و آزادگان
- ماده (۵۴) شرح و بیان ناقص و یا نادرست مسائل حقوقی و قوانین رسمی
- ماده (۵۵) تبلیغ شخصیت‌ها، شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی و سایت‌های اینترنتی معارض و معاند جمهوری اسلامی ایران
- ماده (۵۶) تبلیغ احزاب و گروهک‌های غیر قانونی و معاند جمهوری اسلامی ایران
- ماده (۵۷) تلاش برای تضعیف زبان فارسی و غلبه زبان‌های بیگانه بر آن
- ماده (۵۸) تبلیغ و ترویج پان ایرانیسم (ایران منهای اسلام)
- تبصره: منظور از این واژه ترویج تفکری است که با رودررو قرار دادن دو برهه مهم از تاریخ و تمدن غنی کشورمان (ایران قبل از ورود اسلام و ایران بعد از ورود اسلام) سعی در نادیده گرفتن دستاوردهای دوره ایران اسلامی و تاکید و بازگشت به ایران قبل از ورود اسلام (ایران باستان) را دارد.
- ماده (۵۹) ترویج و تبلیغ قومیت گرایی مانند پان عربیسم، پان کردیسم، پان ترکیسم و...
- تبصره: نشر آثاری که با ملاحظه منافع ملی کشور به تبیین خرده فرهنگ‌ها، سنن، آداب و رسوم اقوام مختلف ایرانی می‌پردازند بلامانع است.
- ماده (۶۰) تبلیغ و ترویج مکاتب و نظام‌های سیاسی غربی
- تبصره: طرح عقاید و مواضع فکری مکاتب و نظام‌های سیاسی غربی جهت آشنایی افکار عمومی اگر همراه با نقد و بررسی محققانه و عالمانه باشد بلامانع است.
- ماده (۶۱) تبلیغ وابستگی به قدرت‌های جهانی، کمک به نفوذ فرهنگی، سیاسی و اقتصادی بیگانگان و ضدیت با خط و مشی و بینش مبتنی بر استقلال کشور
- ماده (۶۲) به رسمیت شناختن رژیم غاصب صهیونیستی به عنوان یک کشور

ماده ۶۳) نشر و ترویج هرگونه مظلوم نمایی و ادعاهای غیر واقعی رژیم غاصب صهیونیستی و تبلیغ و حمایت از آن رژیم

ماده ۶۴) پایمال کردن حقوق ملت‌های آزادیخواه و ستمدیده و استفاده از عناوین توهین آمیز، تحقیرآمیز و غیر واقع درباره آنها

فصل سوم: مصادیق خلاف موازین اجتماعی_ فرهنگی

ماده ۶۵) نفی یا مخدوش نمودن ارزش و کرامت انسانی و ترویج رذایل اخلاقی
 ماده ۶۶) نفی برابری انسانها از جهت رنگ، نژاد، زبان و قوم
 ماده ۶۷) اهانت و ایراد تهمت و افتراء به اشخاص حقیقی و حقوقی
 ماده ۶۸) نقض حقوق مالکیت مادی و معنوی و یا تشویق و ترغیب به آن
 ماده ۶۹) تغییر یا تحریف فیلم، تصویر یا صوت دیگری، به نحوی که منجر به تمسخر، ضرر یا هتک حرمت غیر گردد.

ماده ۷۰) تحریف سخنان اشخاص حقیقی یا حقوقی به نحوی که موجب تشویش اذهان عمومی یا ضرر غیر گردد.

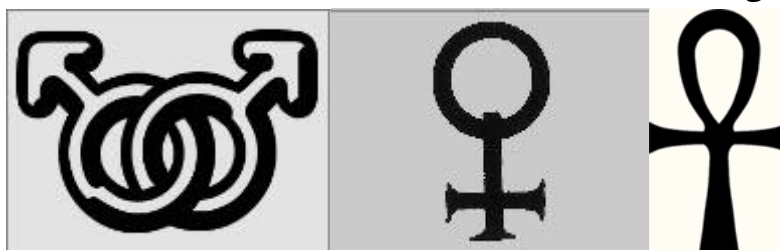
ماده ۷۱) استفاده ابزاری از اشخاص در طرحها، تبلیغاتها و محتوای نرم افزار
 ماده ۷۲) توهین و تمسخر زبانها و گویشهای محلی ایران
 ماده ۷۳) توهین و تمسخر آداب و رسوم قومیتها
 تبصره: نشر آثاری که به نقد آداب و سنن غلط و انحرافی به قصد اصلاح و بدون شائبه‌های سیاسی و استکباری پرداخته اند بلامانع است.

ماده ۷۴) تلاش برای ایجاد یا تشدید اختلاف بین مردم در زمینه‌های دینی، مذهبی، فرهنگی و نژادی
 ماده ۷۵) اشاعه نشر آثاری که خلاف اخلاق اسلامی و عفت عمومی و سلامت شخصیت کودکان و نوجوانان باشد.
 تبصره ۱: تبیین مسایل مورد نیاز جامعه در زمینه مسائل جنسی به دور از تحریک، ابتذال و استهجان به شیوه‌های علمی جهت آموزش و شناخت این گونه مسائل بلامانع می‌باشد.

تبصره ۲: این آثار شامل رفتار، گفتار یا نوشتاری است که در قالب صوت، تصویر و واژگان ارائه می‌گردد.

ماده ۷۶) عریان نمایی کودکان به قصد نمایش امور شهوانی و جنسی
 ماده ۷۷) ترویج و تبلیغ پوشش‌هایی که متناسب با عرف ملی و مذهبی ایرانی نیست
 ماده ۷۸) عدم رعایت پوشش و آرایش متناسب با عرف ملی و مذهبی کشور
 ماده ۷۹) تبلیغ یا اشاعه‌ی خرده فرهنگ‌هایی که مغایر با فرهنگ غنی ایرانی- اسلامی است مانند والتاین، دریم دیت و ...

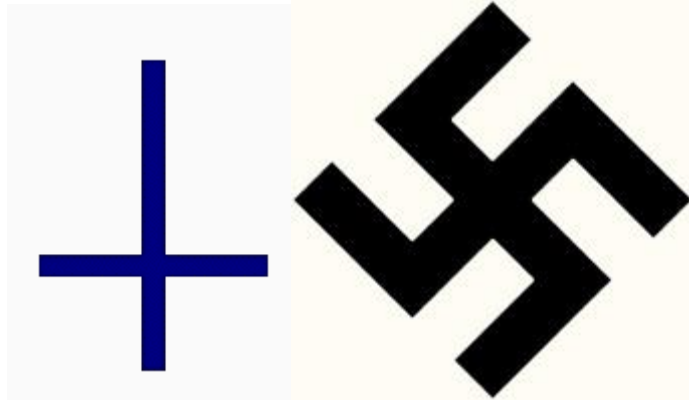
ماده ۸۰) تبلیغ مدل‌ها، گروهها و اشخاص منحرف و یا مشهور به فساد و فحشاء
 *توضیح: آرم‌ها و لوگوهای هم جنس بازان و رنگین کمان شش رنگ که یکی دیگر از نشانه‌های هم جنس بازان می‌باشد.

✳️ آرم ها و لوگوهای شیطان پرستی

ماده (۸۱) شخصیت سازی کاذب

ماده (۸۲) تبلیغ و ترویج استعمال دخانیات، مسکرات و مواردی از این قبیل که مضر به سلامت انسان و یا مخالف شرع مقدس اسلام باشد

ماده (۸۳) استفاده از موسیقی غیرمجاز در نرم افزار

ماده (۸۴) تبلیغ جریانهای فکری مغایر با اندیشه ناب اسلامی مانند جریانهای فمینیستی سکولاریستی، اومانیستی

و...

تبصره: تبیین تفکرات جریانهای فکری مذکور جهت تنویر افکار عمومی از طریق نقل افکار، گفتار و مواضع فکری و عملی آنان اگر همراه با نقد و بررسی محققانه و عالمانه باشد بلامانع است.

ماده (۸۵) ترویج و تبلیغ عقاید و نمادهای فرقه‌های ضاله مانند فرقه‌های شیطان پرستی

تبصره: تبیین عقاید فرقه‌های مذکور جهت تنویر افکار عمومی از طریق نقل افکار، گفتار و مواضع فکری و عملی آنان اگر همراه با نقد و بررسی محققانه و عالمانه باشد بلامانع است.

ماده (۸۶) نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی

ماده (۸۷) بیان نادرست واقعیت‌ها به نحوی که موجب گمراهی کاربران گردد

ماده (۸۸) عدم ذکر منبع و مأخذ برای مطالب تاریخی، علمی و خاطرات و سخنان شخصیت‌های دینی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

تبصره ۱: هرگونه مطلب تاریخی که ذکر می‌گردد باید به صورت مشخص و دقیق به منبع و مأخذ معینی ارجاع داده شود.

تبصره ۲: در سخنرانی‌ها و نقل خاطرات حداقل باید زمان و مکان دقیق سخنرانی‌ها و همچنین راویان خاطرات مشخصا ذکر شده باشد.

ماده (۸۹) تحریک، ترغیب یا دعوت به اعمال خشونت آمیز و خودکشی

ماده (۹۰) ارائه هرگونه محتوا یا نمایش صحنه از جزئیات قتل، جنایت، شکنجه و آزار به نحوی که موجب ناراحتی یا بدآموزی کاربران گردد

تبصره: رایبه این گونه محتویات برای روشنگری اذهان عمومی با رعایت رده سنی مخاطبان بلامانع می‌باشد.

ماده (۹۱) آسیب رساندن به سلامت شخصیت کودکان و نوجوانان و اخلال در روند تربیت صحیح و مناسب آنان

ماده (۹۲) ارائه محتویات نامناسب با گروه سنی و جنسی مخاطب

ماده (۹۳) تشویق و تحریک به ارتکاب جرائم از قبیل اخلال در نظم اجتماعی و...

ماده (۹۴) تبلیغ، تشویق و یا آموزش شیوه‌های کسب درآمد از راههای نامشروع و غیرقانونی

ماده (۹۵) تبلیغ و ترویج اسراف و تبذیر

ماده (۹۶) تبلیغ و ترویج تخریب محیط زیست و آزار و اذیت حیوانات

فصل چهارم: مصادیق خلاف قوانین و مقررات رایانه ای

ماده ۹۷) انتشار یا استفاده از گذرواژه‌ها و رمزهای فعال سازی و یا ارائه هر نوع اطلاعاتی که امکان دسترسی غیرمجاز به داده‌ها یا سامانه‌های رایانه ای و مخابراتی را فراهم کند

ماده ۹۸) انتشار و در دسترس قرار دادن نرم افزارها و یا هر نوع محتوا و وسایل الکترونیکی که عموماً برای ارتکاب جرایم رایانه ای بکار می‌رود مانند نرم افزارهای هک

ماده ۹۹) ترویج، تشویق و آموزش روش‌های ارتکاب جرایم رایانه ای

ماده ۱۰۰) زمینه سازی برای جاسوسی رایانه ای و شنود غیرمجاز اطلاعات در حال انتقال و یا ذخیره شده در سیستم‌های رایانه ای، مخابراتی، الکترومغناطیسی و...

ماده ۱۰۱) ایجاد تخریب در سیستم‌های رایانه ای و مخابراتی

ماده ۱۰۲) نشر و ترویج آثاری که از مراجع قانونی ذی ربط دارای مجوز نشر نمی‌باشند مانند کتب، فیلم‌ها، موسیقی‌ها و...